PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 10/ 2022 20. května – 2. června

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí **ZDARMA**

ROZHOVOR
s Valérií Zawadskou: Neznám nic horšího, než když člověk nemá rád profesi, kterou dělá

KOMENTÁŘ: Zastupitelé schválili dražší revitalizaci parku na Husáku

AKTUÁLNĚ: Blíží se slavnost Dotkni se Písku

PÍSKOVIŠTĚ 2022

Pod taktovkou Sladovny hledali Písečáci nejen východ z Komenského LABYRINTU...

PÍSECKÝ SVĚT = účinná barevná inzerce v regionu PÍSKU, PROTIVÍNA A ČIMELIC. **VYNIKNETE** mezi čtivými články a podpoříte občanskou společnost! Tel. 607 777 993 (SMS – ozveme se obratem), inzerce@piseckysvet.cz

PÍSECKÝ SVĚT

– ceník inzerce od 1. 1. 2022

- celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
- vychází každý druhý čtvrtek, náklad 6000 ks, okamžitě distribuován ZDARMA v Písku a okolí, od Čimelic a Mirotic po Protivín, Záhoří, Putim
- v elektronické podobě volně dostupný on-line, archivovaný na ***www.piseckysvet.cz***
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátci DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE:

základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **200-300,-** řádkový inzerát v rámečku
- **650,-** 1/16 strany = **6,5 x 4,7 cm** („vizitka“)
- **1200,-** 1/8 strany = **6,5 x 10** cm nebo **10 x 6,5** cm nebo **13,5 x 4,2** cm
- **2050,-** čtvrtstrana na šířku nebo na výšku = **13,5 x 9,7** cm nebo **10 x 13 cm**
- **2700,-** třetina = **6,5 x 26,5 cm** (celý 1 sloupec) nebo **20,4 x 8,5 cm** (celý podval)
- **3800,-** půlstrana na šířku n. na výšku = **20,4 x 13 cm**, **10 x 26,5 cm** nebo **13,5 x 20 cm**
- **6900,-** celá strana = **20,4 x 26,5 cm**

Dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory.

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): dle náročnosti **300 – 1500,- Kč.**

SLEVY: opakování **3 x = sleva 10 %;** pro dlouhodobé inzerenty individuální slevy.

- **Neziskovým organizacím, školám atd. poskytujeme 50 % slevu, příp. slevu podle smlouvy**

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; str. 4 a 5: +25 %

INZERCE NA WEBU:

- ***v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.***
- **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc
- **KOMERČNÍ ČLÁNEK**: 550,- / jednorázové publikování + sdílení na FB

KONTAKT:

inzerce@piseckysvet.cz,
tel. **607 777 993**
(i SMS, ozveme se Vám obratem)

PÍSECKÝ SVĚT
svobodný prostor pro vaše názory
WWW.PISECKYSVET.CZ

MILÁ ČTENÁŘKO, MILÝ ČTENÁŘI – mohli byste postrádat 50,- Kč měsíčně?

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás alespoň pár korunami – POMOZTE udržet tyto nezávislé noviny a web *www.piseckysvet.cz!*

Nejsme příjemci státních, městských ani evropských dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou či zájmovou skupinou. Jsme tu pro občany, přispíváme k transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, podporujeme neziskovky, charitativní projekty i ekologickou osvětu, nabízíme prostor otevřený Vašim názorům.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili, nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci.

PIŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na ***www.piseckysvet.cz.***

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA. Další čísla vyjdou ve čtvrtek 2. a 16. června. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT
Číslo 10/2022, redakční uzávěrka: 18. 5. 2022
Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519
Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**,
IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.
Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz.* Bank. spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*,
e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*,
e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*
Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993
Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.
Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.
© OS Písecký svět, z.s., 2022

DRAČÍ LODĚ: *V pátek 13. května začalo třídenní Pískoviště, které v Písku oficiálně zahajuje turistickou sezonu. Hned dopoledne se konaly oblíbené závody dračích lodí. Na řece Otavě se utkali žáci a studenti píseckých škol – na fotce tým PEGAS ZŠ Svobodná, který nakonec získal bronz.* ***Foto Martin Zborník***

ORIGINÁLNÍ LAVIČKY S ARTEFAKTEM připomínající významnou píseckou osobnost oživí letos veřejný prostor. *„První, pod názvem Čekání na stříbrný vítr, bude odkazovat na Fráňu Šrámka. Bude na levém břehu Otavy nedaleko jezu,“* řekl **místostarosta Ondřej Veselý.** Autorem návrhu je Libor Hurda, žulová lavička bude mít tvar kruhu o průměru 1,4 metru a z jejího středu bude vycházet čtyři metry vysoká plastika z kované oceli – postava vlající ve větru. Druhá lavička, jejíž autor se bude teprve vybírat, bude věnována Otakaru Ševčíkovi.

MY, ŽÁCI 5. TŘÍDY *ZŠ Cesta, jsme se letos zapojili do projektu Komenský 2020 – Měníme svět k lepšímu. Vybrali jsme si tuto myšlenku J.A.K., kterou chceme uvést do praxe: „Každý má hledět ne pouze na svůj prospěch, ale na prospěch společnosti.“ PODPOŘÍTE NÁS? Můžete hlasovat do 25.5.,* ***https://komensky2020.cz/casopis-5ka/***

JAK dál?

S nápaditým konceptem přišli autoři nejnovější výstavy ve Sladovně inspirované životní poutí jednoho z největších duchů, jehož si dnes přisvojujeme jako syna území, zvaného země české a moravské, jakkoli se k němu jeho vlast zachovala strašlivě. Na počátku vernisáže, která byla jedním z vrcholů letošního sluncem zalitého Pískoviště, bylo Komenského jméno skloňováno ve všech pádech: 1. pád Kdo? Co? Živá výstava jako cesta galerií. 2. pád Koho? Čeho? Týká se mladého Janka, kterému později říkali Jan Amos Komenský. 3. pád Komu? Čemu? Určená tobě i všem hledajícím. 4. pád Koho? Co? Vidím schody vysoké, po kterých vystoupám i sejdu. 5. pád Oslovujeme, voláme. Honzo, vstávej! 6. pád O kom? O čem? O cestě od konce k počátku. 7. pád S kým? Čím? S tebou i s námi.

Nebylo možné v pár desítkách minut, kdy jsme výstavou procházeli, podrobně – ba ani zběžně – propátrat její zákoutí. Jen jeden postřeh – nějak se mi tam na první pohled neobjevovala nejdůležitější inspirace Komenského životní a duchovní cesty. A je to možná škoda. Písmo svaté bývá považováno za „knihu knih“, což je pro mnohé pouhé klišé, ale pro jiné bible dodnes představuje nezměrné penzum moudrosti. A Jan Amos byl jedním z těch, kteří oporu pro svou životní pouť i tvorbu nalézali především ve vztahu ke Kristu. A také vše, co zde pochopil a objevil, dokázal ve smysluplné koncepci předávat svému okolí.

Po strastiplné pouti labyrintem často krutého a nesmyslného světa nacházel ráj srdce u Boha. Svou nejznámější knihu píše rok po smrti milované ženy a svých dvou dětí, v dobách nejistoty a ukrývání. A co o tomto alegorickém příběhu sám napsal? „Živými barvami pomocí rozmanitých symbolů se tam vykresluje, že nikde není žádný skutečný pokoj, dokud člověk nevpustí do svého srdce Krista a nespojí se s ním oboustranným a neporušitelným poutem lásky.“ A na tento hlubinný základ jeho myšlenkového světa bychom zapomínat neměli.

Sladovně každopádně za její bohatě inspirativní počin palec nahoru!

ZDENKA JELENOVÁ

Z participativního rozpočtu bude podpořeno sedm projektů

Všech sedm projektů, které postoupily do finále druhého ročníku participativního rozpočtu PaRo Písek, získalo ve veřejném hlasování dostatečnou podporu a může se na nich začít pracovat. Lidem se líbil návrh na vybudování pobytového mola u Šarlatského rybníka, pergola u sportovního hřiště ve Smrkovicích, lavička Václava Havla, dvojitá lanová dráha pro děti v Semicích, mobilní tribuna pro sportovní a kulturní akce, vzpomínkové Místo v srdci na Lesním hřbitově i vysázení plodonosného remízu.

Nyní se jednotlivými projekty budou zabývat pracovníci úřadu a městských služeb. *„Některé návrhy nejsou na realizaci nijak náročné, jedná se například o koupi mobilní tribuny. U jiných zabere příprava více času. Je třeba s autory návrhu doladit některé záležitosti. Například u lavičky Václava Havla bude nutné najít místo, kde ji bude možné nainstalovat. U pobytového mola musí ještě předkladatel specifikovat typ konstrukce, ukotvení a také jeho umístění,“* uvedla **místostarostka Petra Trambová.**

Kvůli razantnímu zvýšení cen materiálů, některých prací a vysoké inflaci bude také nutné prověřit, jestli se nezvýšil rozpočet jednotlivých projektů. *„Podle pravidel participativního rozpočtu se náklady na jeden projekt mohou zvýšit maximálně o 20 procent. Pokud bude nárůst ceny vyšší, bude třeba s předkladatelem projektu projednat úpravu projektu tak, abychom se do tohoto limitu vešli,“* poznamenala Petra Trambová. Může se však stát, že návrh upravit nepůjde a nebude možné dodržet stanovený finanční limit, potom by ho nebylo možné realizovat.

Město Písek na letošní participativní rozpočet uvolnilo tři miliony korun, v prvním ročníku to bylo o dva miliony více. Projekty, které lidé letos podpořili, jsou v celkové hodnotě zhruba 2,5 milionu korun. Do druhého ročníku participativního rozpočtu města Písek lidé přihlásili 15 projektů. Jeden v prvním kole hlasování nezískal dostatečnou podporu, u zbylých muselo být prověřeno, zda jsou v souladu s pravidly. Posouzením proveditelnosti prošlo sedm návrhů.

PODLE TZ MĚSTA

DIVADLO POD ČAROU
ČERVEN

Radegast Kozel Plzeň 10 11 12

St-So 1.-4. 19:00
DUHOVÉ DIVADLO
15. ročník celostátní divadelní přehlídky waldorfských škol se zahraniční účastí.
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Sledujte zvláštní plakáty.

Út-St 7. 9:00
PLANETA 725
Muzikál v podání muzikálového souboru ZŠ Jana Husa v Písku
Školní představení. Nutno rezervovat na j.velatova@zsjanahusa.cz
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Vstupné: 50 Kč

Středa 8. 11.00
PLANETA 725
Muzikál v podání muzikálového souboru ZŠ Jana Husa v Písku
Školní představení. Nutno rezervovat na j.velatova@zsjanahusa.cz
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Vstupné: 50 Kč

Pá-So 10.-11. 15:00
Dotkni se Písku 2022
CHILL-OUT ZÓNA
Možnost odpočinku na naší útulné terase kryté pergolou, s grilem a možností konzumace různých dobrot a lahodných nápojů.

Pondělí 13. 19:00
TRAVELER & THUNDEROR
Kanadská ocel, to nejsou jen Razor nebo Exciter. Bohatá je i tamní nová vlna, která jde vlastní cestou. Traveler z Calgary a torontští Thunderor jsou reprezentanti toho nejlepšího, co současná heavy-metalová scéna nabízí.
https.thrashnightmare.webmode.cz

Úterý 14. 20:00
DELTA FUSE (Irsko) - rock-blues and 60's psychedelia
Jack McHale – kytara a zpěv, Ben Graham – baskytara, zpěv.Sandy Aicken – bicí.
Delta Fuse je mladá, velmi nadějná irská bluesrocková kapela, jejíž sound je částečně namočen do soulu a částečně do šedesátkové psychedelie
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Předprodej: 200 Kč, na místě 250 Kč , KK 100 Kč

Čtvrtek 16. 19:30
ZÁVODNÍ OVCE
Benefiční koncert pro neziskovou organizaci MESADA, z.s., která slaví 20 let od svého založení. Vedle porce skvělé muziky nabídneme i porci z narozeninového dortu.
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Vstupné: 120 Kč. Pořádá Mesada z.s. Písek.

Sobota 18. 20:30
BON BARI unplugged & DEXEMPO /Příbram/
Bon Pari – jedni z průkopníků české nové vlny osmdesátek a jejich jednoduché, s odpichem hrané písničky s prostými, ale dobře zapamatovatelnými texty Honzy Suka.
Skupinu Dexempo založili před téměř šesti lety dva muzikanti, kteří na Příbramsku patří mezi známá jména, a to baskytarista Milan „Bogo" Lebeda (Pumpa) a klávesista Luboš Zelner (Gentiana, Bon Pari).
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Vstupné: předprodej 200 Kč, na místě 250 Kč, KK 150 Kč

Pátek 24. 20:00
Duo NENÍ NĚMÝ, ale posluchači oněmí...
Pochybná hudba nepochybně bez chyby. Alternativní folk okořeněný undergroundem, rockem, jazzem i ambientem. Jejich hudba s českými texty vytváří svéráznou atmosféru, která by se dala popsat jako ambientní alternativa. Duo ve složení saxofon/klarinet – kytara/zpěv často vystupuje s kapelou Dunaj.
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Vstupné: 150 Kč, KK 100 Kč

Pátek 1. 20:00
IRENA BUDWEISEROVÁ A JAKUB RACEK - koncert
Osobitý projev Ireny Budweiserové při interpretaci spirituálů, gospelů, bluesových skladeb, a folkových balad, podpořený virtuosní hrou kytaristy Jakuba Racka, se kterým Irena zazpívá i několik duetů.
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
Vstupné: 200 Kč, KK 150 Kč

divadlopodcarou
www.podcarou.cz

Kde nás najdete ?

Tyršova 28, 39701 Písek
Tel. : 774 598 332
E-mail: podcarou@podcarou.cz

Předprodej denně na baru Podčáry
nebo na : www.podcarou.cz
www.centrumkultury.cz

SPONZOŘI

BONUM www.bonum-repro.cz
MONTEA CZ s.r.o. ELEKTROINSTALACE
ROCK RADIO
KONABO
PÍSECKÝ SVĚT WWW.PISECKYSVET.CZ
ZOO DRÁLKOV
CRYONIX INNOVATIONS
PÍSECKÝ SERVIS
MUSICGATE
ZIP inzert

ŠIPKY KULEČNÍK FOTBÁLEK

Zprávičky z Písku a okolí

Přestavba domu pro seniory od června

Zakázku na rekonstrukci objektu bývalého internátu v Sovově ulici na pobytové zařízení pro seniory se městu podařilo vysoutěžit za 183,7 mil. korun bez DPH, to je o zhruba 16 mil. méně než schválený limit. S nejvýhodnější nabídkou zvítězila firma STRABAG. *„Stavební práce budou trvat 22 měsíců, a kromě přestavby interiérů se počítá s vybudováním přístavby pro kuchyni,"* řekl **místostarosta Petr Hladík.** Seniorský dům bude mít kapacitu 57 míst v jedno- a dvoulůžkových pokojích. Nábytek dodá za 7,1 milionu korun bez daně firma KANONA, zdravotnické zařízení bude od společnosti Hoyer Praha za téměř šest milionů korun. Celkové náklady dosáhnou zhruba 200 mil. bez DPH (limit je 215 mil.). Písek se bude snažit získat peníze na rekonstrukci objektu i z jiných zdrojů. Má již přislíbenou dotaci z MPSV (58,5 mil.) a 20 mil. z Krajského investičního fondu.

Část objektu bývalého internátu město od března využívá jako dočasnou ubytovnu pro uprchlíky z Ukrajiny. *„V Sovově ulici jsme měli průběžně ubytováno zhruba 75 lidí, kteří před válkou uprchli do České republiky. Maximální počet ubytovaných v jeden moment byl však 50. V průběhu tohoto týdne jsou všichni obyvatelé provizorní ubytovny stěhování do bytů, a to městských i soukromých, nebo do městských ubytoven,"* poznamenal Petr Hladík. Součástí prací bude kromě rekonstrukce také nástavba a změna střechy na rovnou. V přistavěné kuchyni bude možné připravovat až tisíc jídel pro seniory v domově i ve městě. V plánu jsou také terénní úpravy, vybudování parkoviště, chodníků, rekreační zahrady a sadových úprav okolo objektu. V každém patře vzniknou pobytové prostory pro aktivizační činnosti, v přízemí společenský sál, recepce a zázemí pro zaměstnance.

Písek i letos zaplaví tisíce letniček

Zahradníci městských služeb vysazují během května v centru Písku tisíce letniček. Postupně jimi nahradí jarní výsadby cibulovin, pryskyřníků, macešek a petrklíčů. Na Velkém náměstí se ve čtvercích pod stromy nově objeví dominantní červené kadeřavé kapusty, růžové surfínie, šedivo-stříbrné starčeky a bílé ostálky. Ve velkých pyramidách a závěsech na lampách, na balkonech radnice a v korytě u Kamenného mostu zasadí zelené povijnice batátové, bílé a růžové surfínie, růžové svíčkovce a nově také popence břečťanolisté, které mohou vytvořit až

dva metry dlouhý převis. V malých pyramidách pak budou bílé izotomy a oranžové minipetunie. Letničky budou i na záhonech v Palackého sadech, na nábřeží mezi mosty, nebo v Nádražní ulici.

Nezmeškejte sportovní dotace

Sportovní organizace mají právě nyní možnost podat žádost o dotaci z městského rozpočtu dle čl. III. e) Zásad pro poskytování dotací na sportovní činnost. Podmínkou je, aby žadatel požadoval dotaci za výjimečnou reprezentaci města Písku v uplynulé sezóně a výjimečné úspěchy jednotlivců a kolektivů ve vrcholových republikových a mezinárodních soutěží v kategorii mládeže i dospělých. V rozpočtu města je na rok 2022 počítáno pro tento účel celkem s částkou 380 000 Kč a žádosti je možné podávat od 20. 6. do 30. 6. ***-MŮ-***

INZERCE

Svět umění opustila malá velká žena – Meda Mládková

Právě v den vydání tohoto čísla Píseckého světa se v Praze koná rozloučení s Medou Mládkovou, v kostele Panny Marie Vítězné a Svatého Antonína Paduánského (U Pražského Jezulátka).Meda Mládková (*8. září 1919 Zákupy, roz. Marie Sokolová) byla historička umění, sběratelka, mecenáška, zakladatelka Nadace Jana a Medy Mládkových a Musea Kampa. Skonala tiše v Praze, v úterý 3. května 2022 ve věku 102 let.

S Václavem Havlem při otevření Sovových mlýnů.

O krátkou vzpomínku jsem požádala paní **Marii Šedivou, první ředitelku Musea Kampa**, která spolu s Medou Mládkovou stála u jeho zrodu od roku 1998: *„Tehdy Meda Mládková dostala klíče od zdevastovaných Sovových mlýnů. Desítky článků, televizních i rozhlasových vzpomínek a pořadů připomněly velikou a všestrannou osobnost paní Mládkové, její význam pro české umění i umělce, její lásku k vlasti i Praze. Pamatuji si jako dnes, když mě Meda poprvé provedla prostorem plným děr venku i uvnitř budov, na podlaze odházené jehly feťáků, pár prázdných vybraných peněženek, ohořelá podlaha. A přitom už měla docela přesnou představu, jak bude museum vypadat.*

Meda ve svém bytě ve Washingtonu

V areálu ubytovala dva řemeslníky, kteří budovy hlídali a dělali první opravy, z útulku dovezla dva snad vlčáky, Alana a Astu, zajistila veterináře, očkování apod. a Sovovy mlýny tak mohly bezpečně přečkat do rekonstrukce. Tehdy se Meda ještě často vracela do Washingtonu, ale jakmile přijela zpět do Prahy, první její cesta byla za psy. Milovali ji a ona milovala je, ve zvířatech nacházela sílu a čistotu, kterou někdy postrádala u lidí. Její láska k nim byla bezvýhradná jako její láska k umění, byla jedním z pramenů její energie".

Moje vzpomínka na Medu Mládkovou se váže na naši krátkou korespondenci z počátku jejího přesídlení do Čech a jejího následného obdivuhodného troufám si říci boje, za vybudování Musea Kampa v Sovových mlýnech. Nejenom nekonečného a těžko pochopitelného jednání s úředním molochem, ale i těsně před otevřením s katastrofickou povodní. Následně potom opět dlouhodobého úsilí o naplnění její vize v objektu Werichovy vily, která v současnosti již skvěle naplňuje myšlenky Medy Mládkové svým programem. Bohužel se nenaplnil její záměr v domečku na Kampě zbudovat malé centrum pro děti. A právě v této souvislosti v čase, kdy se počalo s rekonstrukcí Sladovny v Písku, o jejíž příběh jako hravého centra pro děti se Meda Mládková velmi zajímala, pojala záměr spolupráce do budoucnosti.

V roce 2003 mi Meda Mládková umožnila zápůjčku části sbírky děl přátel Jiřího Koláře, pro výstavu v Prácheňském muzeu. Krátce před píseckou výstavou byla kolekce instalována v Českém centru v Paříži. Na zahájení se nepodařilo Medě Mládkové přijet, musela náhle odcestovat do Washingtonu. Zahajoval tehdejší ředitel Musea Kampa Jiří Lamel a historik umění Jiří Machalický.

Často jsem jezdívala do Prahy na vernisáže na Kampu, ostatně tam vystavovala i řada mých přátel výtvarníků a velice ráda jsem vždy paní Medu pozdravila. Její přínos české kultuře je nedocenitelný, dokázala povýšit a vřadit Museum Kampa do světového centra výtvarného umění, nejen svým programem výstavním, ale zejména skvostnou kolekcí sbírek, které českému národu věnovala, jíž dominuje soubor obrazů malíře Františka Kupky, sbírka Jiřího Koláře, Adrieny Šimotové a celé řady dalších jmen vynikajících českých malířů.

Zcela naplnila odkaz svého manžela Jana Mládka, jehož věta je napsána na stěně nádvoří Musea Kampa: „Přežije-li kultura, přežije národ".

Po skončení druhé světové války, kterou strávila částečně v zahraničí, vystudovala ve Švýcarsku ekonomii. Po komunistickém puči se odmítla vrátit do Československa a zůstala v cizině. V Paříži, kde v padesátých letech žila, provozovala české nakladatelství Editions Sokolova (například vydala vůbec první samostatnou monografii malířky Toyen) a zároveň vystudovala dějiny umění. Ve francouzské metropoli se seznámila s malířem českého původu Františkem Kupkou, jehož díla začala intenzivně sbírat, a s Janem Mládkem, jedním ze zakladatelů Mezinárodního měnového fondu, se kterým uzavřela manželství. V roce 1960 se přestěhovala do Washingtonu.

Dům ve Washingtonu byl otevřený celé řadě významných osobností – jak původem z Československa (Ferdinand Peroutka s chotí, Jiří Voskovec a další) a střední Evropy, tak představitelům kulturního a politického života z USA (mj. Madeleine Albrightová). Při svých návštěvách v Americe u Mládkových pobýval kupříkladu legendární spisovatel Bohumil Hrabal nebo pozdější prezident Václav Havel.

Ve Washingtonu se Meda mj. věnovala komplexní rekonstrukci velkých vil – rodinných domů, které podle svých návrhů celkově renovovala včetně nastavení vnitřního provozu a vybavení nábytkem a dekoracemi či uměleckými díly.

Od roku 1967 jezdila Meda Mládková do Československa a pravidelnou sběratelskou činností podporovala umělce, kteří nemohli svobodně vystavovat. Tato sbírka je základem dnešního Musea Kampa, které založila po svém návratu do Čech po sametové revoluci v roce 1989.

Jan Mládek se narodil roku 1912 v Polsku a vystudoval ekonomii na Karlově univerzitě v Praze. V roce 1939 odešel do Anglie a studoval v Londýně u lorda Keynese. V USA na přání prezidenta Beneše pracoval na přijetí Marshallova plánu. Po roce 1945 byl jedním z prvních guvernérů Mezinárodního měnového fondu.

Jan Mládek zemřel těsně před revolucí v roce 1989, a tak se již sama Meda Mládková, v souladu s přáním svého muže, rozhodla věnovat většinu sbírky městu Praze a rekonstruovat pro ni budovu Sovových mlýnů. Sen Medy a Jana Mládkových o rozvíjení kultury a historického dědictví se splnil v podobě Musea Kampa.

S neskonalou úctou a poděkováním, paní Medo Mládková!

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Městská slavnost Dotkni se Písku se blíží!

Letošní městská slavnost Dotkni se Písku bude probíhat od 10. do 12. června na několika scénách. V průběhu slavností, tedy jak v pátek, tak i v sobotu, bude pro děti i dospělé přímo na Havlíčkově náměstí připravena kromě bohatého programu i řada interaktivních her, soutěží a aktivit pro děti i dospělé. Také zde potkáte pouliční muzikanty, flašinetáře, flamendry, ale i dámy a slečny oděné v krásných a bohatě zdobených šatech.

Na své si přijdou i hudební fanoušci, na městské slavnosti v pátek v Palackého sadech vystoupí Michal Hrůza a kapela MYDY. Michal Hrůza, respektovaný skladatel, zpěvák a hudebník, nabídne jak písničky důvěrně známé z rádií a předních příček hitparád, tak i nové skladby ze zatím posledního alba Světlo do tmy. Návštěvníci se dočkají známých songů, jako je Napořád, Pro Emu nebo Zakázané uvolnění. Těšit se můžete i na MYDY show! Mydy je česká původně elektro swingová hudební skupina, která hraje zábavný, chytlavý ale přitom propracovaný a inteligentní electropop s řadou odkazů na různé retro styly. Dnes svůj styl označují jako glamtronic, elektro-popový koktejl doprovázený extravagantním vizuálním stylem, který korunuje nepřehlédnutelná zpěvačka a textařka Žofie Dařbujánová.

Na koncert několikanásobné zlaté slavice a dámy s rockovou minulostí, profesionální prvotřídností a neobyčejným hlasem se mohou návštěvníci těšit v sobotu 11. června. Petra Janů zazpívá nejznámější hity Není mi už sedmnáct, Moje malá premiéra, Říkej mi, Jedeme dál a další. Těšit se můžete i na písně nové. Česká kapela Deloraine představí naživo velmi energickou, taneční a emotivní hudbu.

Návštěvníky městské slavnosti Dotkni se Písku čeká sladké překvapení! Kromě bohaté nabídky, která zahrnuje historický i dětský program, hudební a taneční vystoupení a mnoho dalšího, jsme připravili nevšední zábavnou talk show Terezy Bebarové a Josefa Maršálka, které znáte z televizního pořadu Peče celá země. Veselé povídání ze života, profesí světa showbyznysu, gastronomie a zážitků ze života,které (ne)mohou potkat každého z nás, si nenechte ujít v Palackého sadech v sobotu 11. června od 18 hodin.

Slavností se zúčastní také písecké soubory a spolky. Na své si přijdou i nejmladší návštěvníci, pro které jsme připravili v zahradě Kulturního domu dětský program s BibiBum, kapelu Pískomil se vrací, dílničky a soutěže. Vedle historického programu jsou naplánována i dětská divadelní představení a podvečerní koncerty ve vnitrobloku Divadla Fráni Šrámka.

Oddechovou zónu na útulné terase kryté pergolou, s grilem a možností konzumace různých dobrot a lahodných nápojů, najdete v Divadle Pod čarou. Kompletní program, včetně doprovodných akcí, postupně zveřejňujeme na ***www.dotknisepisku.cz***.

Sochy z písku v Písku tentokrát o partnerských městech

Pět obřích soch z písku ode dneška zdobí náplavku u Kamenného mostu. Letos jsou věnovány partnerským městům Písku – Jičínu, slovenskému Veľkému Krtíši, rakouskému Bad Leonfeldenu a německému Deggendorfu a Wetzlaru.

Sochy zobrazují architekturu těchto měst, jejich atributy či postavy, které jsou s daným místem spojeny. Na soše Jičína nemohla chybět Valdštejnská brána ani Rumcajs s Mankou, sochu Deggendorfu zase zdobí vrhačka knedlíků, na díle věnovaném Wetzlaru je básník Goethe, který v tomto městě pobýval. Vinná réva na soše Veľkého Krtíše odkazuje na vinařskou tradici tohoto města, dílu věnovanému Bad Leonfeldenu dominuje radnice.

„Sochy jsou opět umístěny u hrany náplavky, díky tomu mohli sochaři pracovat i s jejich zadní stranou. Stejně jako loni jsou díla ze strany od řeky v nočních hodinách osvětlena," řekla **Edita Kučerová z odboru školství a kultury**. Díla vytvořila firma akademického sochaře Mariana Maršálka, který na tvorbě soch v Písku již v minulosti několikrát spolupracoval. Dalšími tvůrci jsou Václav Lemon a Josef Faltus.

Stejně jako v minulých letech je nedaleko soch, na promenádě v Čechově ulici, umístěna venkovní výstava fotografií. Tentokrát je věnována povodním, které ve 20. století zasáhly Písek, a nese název KDYŽ SE ŘEKA ZLOBÍ – 20 let od povodně 2002. Výstavu soch letos doplní audio příběh „Anička a skřítek Pimon", který posluchače provede po všech pěti zobrazených partnerských městech. Lidé si mohou stáhnout do svého chytrého telefonu.

Sochy se na náplavce u Kamenného mostu objevují už od roku 2007 a každý rok jsou jiné. Sochaři tvořili díla například na téma pohádka, léto, Písek – město filmu, Písek za císaře pána nebo písecké osudové devítky. Stejně jako v minulých letech na svá díla spotřebovali 60 tun speciálního písku. Ten vždy nejdříve musí nasypat do dřevěných forem a utužit ho, aby s ním pak mohli pracovat.

PODLE TZ MĚSTA

Letní terasa Podčáry již brzy ožije – kulturou pro vás!

Prázdninový program koncertů a dalších akcí píseckého kulturního stánku Divadla Pod čarou se tradičně přesouvá na útulnou terasu krytou pergolou, s grilem a možností konzumace různých dobrot.

Snažili jsme se, aby připravovaný program byl skutečně pro všechny, pro všechny věkové kategorie, pro všechny hudební vkusy. A na co se v letních měsících – od června do září – můžete těšit?

Podčárnickou terasu otevře a rozezní Delta Fuse, blues-rocková kapela z Irska , jejíž sound je částečně namočen do soulu a částečně do šedesátkové psychedelie.

Následuje alternativní folk okořeněný undergroundem, rockem, jazzem i ambientem v podání dua Není Němý, v červenci přivítáme Irenu Budweiserovou a Jakuba Racka s jejich spirituály, gospely a balady; dorazí osobitný písničkář a folkpunker Láska, písně Zuzany Navarové ožijí v programu Martiny Trchové a Adama Kubáta, Kamarádi z Pískoviště namíchají country-folkový koktejl hitů, následuje brněnský písničkář a violoncellista Pavel Čadek – samozvaný zakladatel hudebního stylu „cellofolk“ (něco mezi Nohavicou a Alocalypticou). Poslední pátek v červenci dorazí z Brna Nikola Mucha alias Mucha, zpěvačka a kytaristka, která se do povědomí dostala svým nevybíravým vystupováním, podivným účesem a zejména svými provokativními texty mířícími na mužskou neschopnost, genderovou nespravedlnost, různé úchylky, odchylky, útlaky a jiné podivnosti života.

V srpnu se představí plzeňská Démopfobie, kapela Třetí Sloka s hostem La Vina, písecká formace Congrass a jejich bluegrass, tradičně nesmí chybět hudebník, herec a stand-up komik Vojtěch Záveský alias Vojtaano , aktivně se můžete pobavit na dvoudenní Neckyádě na Otavě (řeka, nábřeží a hospůdka U Sulana) a poslední srpnovou sobotu poslechnout folk-punkové Jakofakt?

Program Letní terasy uzavře mezinárodní formace Lauren Henderson Quartet (USA/D/CZ) ve stylu jazz & latin jazz, soul & fusion ve složení Lauren Henderson (USA) – zpěv, Walter Phishbacher (USA) – piano, Petr Dvorský (CZ) – kontrabas, Ulf Stricker (D) – bicí

Užijte si pohodu prostoru venkovní podčárnické terasy po celé léto!

IVETA HODOUŠOVÁ

Nikola Mucha alias Mucha, zpěvačka a kytaristka, dorazí do Písku z Brna na konci července.

Na programu Pískoviště spolupracovali mnozí místní, ale i umělci z různých koutů Evropy

Letošní ročník festivalu dětské radosti proběhl o víkendu 13–15. května. Slunečná sobota patřila lidským smyslům, které mohli návštěvníci objevovat na pěti stanovištích umístěných kolem řeky Otavy. Část programu vznikala živelně před festivalem, za spolupráce řady umělců i místních dobrovolníků.

„Vážíme si jedinečné možnosti hostit v Písku mezinárodní umělce, představit jim Sladovnu a způsob naší práce, rozšířit si obzory a společně vytvořit unikátní program přímo na míru specifickému prostoru města,“ říká iniciátor projektu Adam Langer, který je spolu se divadelníkem Tomášem Žižkou také jedním z dramaturgů festivalu. *„Vzájemná inspirace a spolupráce je v takovémto tvůrčím procesu nezbytná. Vnímám, že nás pandemie naučila ještě více si vážit si toho, že se můžeme navzájem potkávat a propojovat lidi z různých koutů světa s místními tvůrci,“* dodává Tomáš Žižka.

Mezinárodní tým rezidentů, kteří Písek navštívili v díky podpoře programu Evropské unie I-Portunus, tvořila operní pěvkyně a performerka z Nizozemska Laurien Schreuder, slovenský filmař, režisér, animátor Henrich Žucha, herec, projektový manažer a kurátor dětského muzea MUBA v Miláně Matthias Reuter a choreograf, pohybový umělec, filmový a divadelní režisér a umělecký lektor Matěj Matějka.

„Byla to pro mě zajímavá zkušenost, pocházím z Amsterdamu a nemluvím česky, musela jsem tedy hledat cesty, jak komunikovat s dětmi a publikem: hodně jsem používala hudbu, skládala jsem během dne písně a večer je pak hrála,“ popisuje Laurien Schreuder a dodává: *„spolupracovala jsem také se skupinou místních mladých zpěváků FUSION, společně jsme vytvořili show, během které jsme zapojovali lidi z publika a na konci jsme zpívali všichni společně. Myslím, že se podařilo vybudovat spoustu mostů mezi různými kulturami, disciplínami, národnostmi, které jsou teď otevřené k další spolupráci.“*

Laurien Schreuder

Mimo rezidenci se na programu dále podílela divadelnice a vizuální umělkyně Klára Jakubová, studentka DAMU, scénografka a režisérka Jana Nunčič, fotografka Svetlana Seleznyova nebo divadelníci Linda a Mathias Straub. Z místních institucí a spolků se pak zapojila například Knihovna Písek, dům U Slona, písečtí Skauti, Prácheňské muzeum, T-dance, sbor FUSION i spousta v Písku a okolí žijících umělců a tvůrců.

KAROLÍNA VORÁČKOVÁ, Sladovna Písek

i-Portunus · European Cultural Foundation · MitOst · Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union

PÍSKOVIŠTĚ 2022 zaplnilo ulice Písku a rozjásalo tváře malých i velkých dětí :-)

Foto MARTIN ZBORNÍK

INZERCE

Valérie Zawadská: Neznám nic horšího, než když člověk nemá rád profesi, kterou dělá

Základní škola Svobodná pořádá ve dnech 1.–4. června již 15. ročník divadelního festivalu Duhové divadlo. Tradiční přehlídka souborů waldorfských škol z celé České republiky má v kulturním kalendáři města Písku své pevné místo a získává zaslouženě i pravidelnou podporu z grantového programu Města Písku v oblasti kultury a cestovního ruchu. Škola v rámci přehlídky oslovila a přizvala ke spolupráci také známou herečku a vynikající dabérku Valérii Zawadskou. Před vypuknutím samotného festivalu jsme se při jedné z jejích návštěv Písku setkali a na lavičce před budovou Svobodné školy pořídili tento rozhovor.

Vaše spolupráce se Základní školou Svobodná začala před třemi lety, kdy jste v píseckém Divadle Fráni Šrámka měla v rámci Duhového divadla besedu na téma Královský hlas. Co jste se snažila mladým ochotnickým hercům a herečkám předat ze své bohaté praxe při práci s hlasem?
Chci předeslat, že musím poděkovat Jitce Čápové a celému učitelskému sboru této úžasné školy, že vůbec takovýto festival vymysleli, stejně jako jedné z maminek Adéle Maierové, která je jednou z organizačních duší celé akce a vše se mnou domlouvá. Moc mě potěšilo a překvapilo, že si mě vybrali a na Duhové divadlo pozvali. Nejen proto, že si vzpomněli na „starou“ herečku, ale mám v Cehnicích chalupu, takže to mám do Písku 15 kilometrů a do Písku jezdím ráda. Sama jsem ve 12 letech začínala u amatérského divadla a nadchlo mě, jak všichni do toho jdou na festivalu naplno. Jak ti, co mají větší předpoklady pro herectví, tak i ti s těmi menšími. Zapojují se všichni, celá třída a to mě na tom těší nejvíc. Jitka Čápová pak měla báječný nápad, jestli bych další rok nemohla mít s dětmi několik setkání a pracovat s nimi na jakýchsi workshopech. Připravili jsme se na to, našli termíny a postihla nás covidová pohroma. A až letos to zaplaťpánbůh vyšlo. Teď, když si povídáme, tak máme už po druhém setkání a ještě nás čeká třetí, kdy budeme mimo školu a budeme mít na vše více času. S dětmi se pracuje velice pěkně a nejvíc mě těší, že samy nemají ke mně nějaký zbytečný respekt. Prostě nemají ostych a přicházejí i se svými nápady.

V jakých ohledech je práce s dětskými herci – ochotníky jiná?
Pro studium na konzervatoři se studenti rozhodli sami a je tam předpoklad, že chtějí pracovat a o hereckou profesi mají zájem. Děti ze Svobodné školy se tomu věnují v čase běžné výuky a částečně i ve svém volném čase. Herectví není výslovný zájem všech, jdou do toho jako do velkého třídního projektu. Možná se mi ale v některém z nich podaří zasít semínko.

Čím vás děti z waldorfské školy dokážou překvapit, dojmout nebo rozesmát?
Je to právě přístupem. U někoho je vidět, že ten zájem není tak veliký, ale jiní chodí s vlastními nápady a otázkami typu: „Myslím si, že bych to měl udělat takhle, protože ta postava potom jedná tak a tak.“ Na to jim říkám: „Vidíte, přemýšlíte o celku jako takovém. Jste tedy na správné cestě, protože nejde jen o tuto jednotlivou část vašeho výstupu, ale jde o celý příběh.“

Sledujete pravidelně naši ochotnickou scénu či jezdíte na přehlídky ochotnických divadel?
Moc o ochotnickém divadle přehled nemám, ale v minulosti se mi stala krásná věc. Oslovil mě Divadelní spolek Jiří z Poděbrad, který si jednou za dva tři roky pozve herce nebo herečku do nějaké role v inscenaci, kterou připravují. A mně se před třemi lety splnil takový malý sen, protože s nimi hraji Runu ve hře Radúz a Mahulena. A navíc to hrajeme o prázdninách a v přírodě. Profesionální divadla tento kus už dávno nedávají, protože to v dnešní komerční a uspěchané době asi nikoho nezajímá. Ale když někam s touto hrou jedeme, je to nádherný zážitek nejen pro nás herce, ale i pro diváky. A ještě mám jednu zkušenost. Před šesti lety mě oslovili z Balbínovy poetické hospůdky. Už jsem s nimi nazkoušela dvě věci. Naposledy jsme nacvičili Revizora, kde hraji hejtmanku a je to s nimi skvělé.

Balbínova poetická hospůdka je hned za budovou Českého rozhlasu na Vinohradech, kde asi trávíte hodně svého pracovního času...
Poslední dobou už ne tolik, jak bych si sama přála. No prozradím to. Mám dva a půl roku po operaci hlasivek. Pracovní vytížení, stresy a podobně mě dovedlo až k velikým otokům na hlasivkách a operace jsem se příšerně bála. Ale v motolské nemocnici mě pan asistent Michal Zábrodský přesvědčil, abych operaci neodkládala, čím dříve na ni půjdu, tím lépe. A řeknu vám, dneska už si i zazpívám.

Valérie Zawadská: Neznám nic horšího, než když člověk nemá rád profesi, kterou dělá

Často se o vás hovoří jako o královně českého dabingu, získala jste řadu diváckých cen TýTý. Čím vším vás tato herecká poloha naplňuje či obohacuje?
Vždycky říkám, že herectví jako profese je pro mě taková chobotnice, která má spoustu chapadel: dabing, rozhlas, divadlo, filmové herectví, televizní herectví, recitace a klidně i moderování nebo besedy s diváky. Těch chapadel je moc. Když mě někde představují na nějaké akci, tak často říkají: „přichází herečka a dabérka Valérie Zawadská.“ A já jim říkám: „Prosím vás, já jsem herečka, která měla to

štěstí, že se během své přes třicet let dlouhé herecké kariéry věnovala jak divadlu, tak dabingu, tak práci před kamerou nebo rozhlasovým mikrofonem.“

A čím si vysvětlujete vaše časté obsazování v dabingu?
Řeknu vám takovou malou historku. Když jsem nastoupila na DAMU v roce 1979, tak jsme dostali na umělecký přednes úžasnou herečku Janu Andresíkovou, která už bohužel není mezi námi. A ta v té době byla vyhlášená herečka, která skvěle dabovala. V rámci výuky uměleckého přednesu nás pak přivedla ke své dvorní dabingové režisérce Olze Walló. A tato paní režisérka si vybrala čtyři pět lidí z našeho ročníku a dávala jim postupně stále větší a větší dabingové příležitosti. Vždycky tvrdila, že do rolí nevybírala podle toho, jak herečka nebo herec vypadají, ale podle toho, jak je schopen nebo schopna roli, kterou dabuje, odehrát. A postupně jsem od paní Walló dostávala i hlavní role, ať už to byla Claudia Cardinalová ve filmu Tenkrát na západě nebo mnohé shakespearovské postavy. Najednou se pro mě dabing stal absolutní součástí mé profese, kterou jsem dělala hrozně ráda. Stejný zážitek mám z Československého rozhlasu, kdy pan

režisér Karel Weinlich si také vychovával budoucí herce už od jejich studentských let. A měla jsem pak tu čest účinkovat i v mnoha jeho pohádkách.

Jak byste popsala dabingové herectví?
Za rozhlasovým mikrofonem musíte tuplem hrát, aby si posluchač opravdu přesně představil, co právě hrajete a prožíváte. V této profesi, ale také u filmu jsem měla opravdu velké štěstí na lidi a jména jako byli Jaromír Jireš, Karel Kachyňa, Antonín Moskalyk nebo František Filip. Měla jsem to štěstí a čest se potkat s mnoha zajímavými osobnostmi a pod jejich vedením pracovat. A to si pak i tuto část své práce hrozně zamilujete. Neznám nic horšího, než když člověk nemá rád profesi, kterou dělá.

ZBYNĚK KONVIČKA

PŘÍBOJ SLUNCE – Písecký malíř Jiří Řeřicha vystavuje v obrazárně Špejchar – Želeč

Slunečné krajiny Jiřího Řeřichy ozářily prostor obrazárny v Želči u Tábora. Malíř vystavuje svůj nejnovější krajinný cyklus, ale zároveň i obrazy s figurální tématikou, kterou se Jiří Řeřicha celoživotně zabývá. Expozice mapuje tvorbu malíře posledních patnácti let a bude ke zhlédnutí až do 15. června.

Tamější filantrop, místní zemědělec Ing. Martin Novák, zbudoval ve Špejcharu před více jak deseti lety obrazárnu a v přízemí velké muzeum historické zemědělské techniky a venkovských užitných předmětů. Obrazárna po dlouhé roky úspěšně nabízela svým návštěvníkům kvalitní výtvarné výstavy, které s velkým profesionálním nasazením připravuje její kurátor Pavel Šmidrkal. V současnosti se po pandemické přestávce opět rozjíždí její výstavní program. Zahajovací výstava Jiřího Slívy sklidila po zásluze značný ohlas a nyní „galerie v poli“, nabízí rozsáhlou expozici jihočeského malíře, píseckého rodáka Jiřího Řeřichy. Jeho rozměrné obrazy zabydlely impozantní výstavní prostor obrazárny a svojí tématikou krajiny neobyčejně souzní s rustikálním prostorem a okolní krajinou, ve které se Špejchar nachází.

Historik umění PhDr. Jaromír Procházka, který se dílem malíře po dlouhé roky zabývá, pronesl úvodní řeč a přítel malíře Mgr. Michael Ma-

kovec se postaral o vtipné vzpomínky na svého kamaráda.

Jiří Řeřicha vystudoval Střední průmyslovou keramickou školu v Bechyni (1966-1970), následně absolvoval studium na Akademii výtvarných umění v Praze (1972 – 1978). Věnuje se převážně figurální tvorbě, v posledních letech se jeho pozornost obrací také ke krajině. Jeho výtvarný rukopis je založen na expresivní formě s akcentací barevné hmoty. Námětově autor reaguje na osobní a společenské proměny. S laskavou ironií glosuje své existenciální prožitky. Působil jako pedagog na Soukromé střední výtvarné škole v Písku. Samostatně vystavuje od roku 1978, později pravidelně se skupinou Mladí jihočeští výtvarníci.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ
Kurátorka výstavy
Foto: Světlana Procházková

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***.

Koncert píseckého rodáka

Ve čtvrtek 19. května od 19 h. vystoupí v koncertní síni Trojice písecký rodák klavírista Roman Rauer.

Roman Rauer se narodil v roce 1956 v Písku. Na tehdejší LŠU byl žákem paní učitelky Aleny Cejnarové, pod jejímž vedením se již v roce 1971 představil písecké veřejnosti na samostatném absolventském koncertě. Po přijetí na Státní konzervatoř se dostal do třídy profesora Vladimíra Topinky a na akademii Múzických umění v Praze studoval u profesora Josefa Páleníčka. V roce 1974 se stal jedním z laureátů Smetanovské klavírní soutěže, kde získal ocenění jako nejlepší československý účastník a cenu české kritiky za interpretaci Smetanových skladeb. Jako učitel a korepetitor působil v Prachaticích, Husinci, Vimperku a Písku. Spolupracoval s Píseckým komorním orchestrem, a jako sólista vystupoval i v zahraničí, v roce 1995 úspěšně reprezentoval rodné město v několika klavírních recitálech v partnerském městě Islwyn v Jižním Walesu.

Vstupenky na koncert zakoupíte v předprodeji za 120 Kč na pokladnách Centra kultury nebo online na ***www.centrumkultury.cz***

Michal z Kouzelné školky roztančí i květiny

Kouzelná školka s Michalem Nesvadbou přijede v sobotu 21. května do Písku! Přijďte si užít představení o kytičkách, o létě a o dobré náladě. Michal, bez ohledu na počasí i roční období dokáže, že během představení rozkvete celé jeviště. Mění nejen scénu, ale i sám sebe. Roztančí sál v různých rytmech, třeba letní plážové Samby. Tančit tak budou nejen děti, ale i květiny! Michal Nesvadba je autorem více než 1000 scénářů televizních Kouzelných školek, nejlepší je ale NAŽIVO! Divadelní představení nabízí zábavu a humor, který děti od Michala milují. Děti jsou při představení strženi atmosférou spolupráce a komunikace, jsou bezprostřední a silně aktivní a to i ty úplně nejmenší nebo ty, které mají v jiných situacích ostych, tak tady, a s Michalem, to neplatí! ***-CK-***

Koupím smyčcové nástroje. Housle, violu, violoncello, kontrabas. Koupím i poškozené nástroje. **607 602 733**

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště, tel. 777 571 529, info@strom-setkavani.cz, www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, *dita.machackova@volny.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, ***www.jogapisek.cz***
- **Jarka Olžbutová** – ***www.uvodnaru.cz***
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, ***www.ajurmed.cz***
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, ***kacabacapova@seznam.cz***
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, ***info@strom-setkavani.cz.***

Zveme vás na besedu: Je možné závislosti vyléčit?

Dalším hostem v rámci cyklu besed Prácheňský TAM - TAM, které pořádáme v Městské knihovně Písek, bude ve středu 25. května od 17 hodin PaedDr. Martina Richterová Těmínová, ředitelka neziskové organizace Sananim, která poskytuje komplexní systém léčby pro závislé na návykových látkách a péče o jejich blízké.

Na Písecku provozuje Sananim také dvě terapeutické komunity pro mladistvé a matky/otce s dětmi na Karlově u Čimelic a pro dospělé v Heřmani, kam se přestěhovala z Němčic na Strakonicku.

Na setkání budeme otevírat otázky, o kterých se v rodinách často příliš nemluví, a když, tak to bývá až ve chvíli, kdy se problémy s návykovými látkami objeví v plné intenzitě: Co mohou dělat rodiče, kamarádi, příbuzní pro své blízké ohrožené drogami a hlavně jak nejlépe předcházet možnému rizikovému chování u náctiletých? Jakou roli může mít škola v prevenci drogových závislostí a možnosti případné pomoci? Kam se obracet o pomoc, když problém nastane? Jak funguje léčba v terapeutických komunitách? Jak se vyvíjela drogová scéna u nás od 90. let do současnosti a současně preventivní a léčebné možnosti v Česku?

Srdečně zveme rodiče, žáky a studenty, zástupce neziskových organizací, odborné veřejnosti v pomáhajících profesích ze zdravotnictví a sociální oblasti, škol a samospráv. Vstup je zdarma.

ZBYNĚK KONVIČKA

Domácí hospic Athelas Písek
774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Charita Písek zdůrazňuje: Každý člověk je důležitý!

Charita je tu pro všechny potřebné bez rozdílu, a je jedno, jaké jsou národnosti a státní příslušnosti. A i když se naše pozornost v posledních měsících zaměřila na pomoc uprchlíkům z Ukrajiny, nezapomněli jsme ani na české občany. Naše služby běží dál bez omezení a v režimu, jak tomu bylo před ukrajinskou krizí. Stále jsme tu pro vás. V jakých oblastech vám můžeme nabídnout pomoc?

Charita Písek má v současné době 1 zdravotní službu – Domácí zdravotní péči a 5 registrovaných sociálních služeb: Oblastní poradna Písek, Pečovatelská služba v Písku a v Milevsku, Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež v Milevsku a Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi v Milevsku. Provozujeme také Dobrovolnické centrum, Půjčovnu kompenzačních pomůcek a další projekty, jako je Podpora pečujících osob a Místo ve společnosti. Více informací o námi nabízených službách naleznete na našem webu ***www.pisek.charita.cz.***

Charita Písek je organizace nezisková, proto je naše schopnost pomáhat do určité míry závislá na podpoře se strany donátorů. Jedním takovým významným podporovatelem je Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, který dlouhodobě a pravidelně podporuje činnost Charity Písek prostřednictvím Nadačních příspěvků. Od začátku letošního roku podpořil již tři projekty Charity Písek. Díky těmto projektům můžeme nakoupit např. nové pomůcky do Půjčovny kompenzačních pomůcek, zdravotnický materiál a ochranné pomůcky do služeb domácí péče. Děkujeme.

Děkujeme i všem ostatním, kteří jsou s námi a zachovávají nám přízeň. Jedno speciální poděkování patří také Základní škole Edvarda Beneše

v Písku, která s námi dlouhodobě spolupracuje. 6. května zde uspořádali již VII. ročník Maratonu pro Charitu. Zápisné v podobě masové konzervy nebo drogerie bude pomáhat prostřednictvím našeho Střediska pomoci lidem v nouzi. Děkujeme vedení školy a pedagogickému sboru za dlouholetou spolupráci a podporu Charity Písek. A všem zúčastněným dětem moc a moc děkujeme, že společnými silami přispěly na dobrou věc.

Za Charitu Písek VERONIKA SKÁLOVÁ

Charita Písek

VDV VÝBOR DOBRÉ VŮLE Nadace Olgy Havlové

Skvělá akce: Mladý zdravotník a Mladý záchranář

Český červený kříž a Hasičský záchranný sbor uspořádali ve středu 11. května opět po covidové pauze oblastní kolo soutěží Mladý zdravotník a Mladý záchranář.

Ve středu 11. května se konalo oblastní kolo soutěže Mladých zdravotníků, které pořádal Oblastní spolek Českého červeného kříže Písek. Jedná se o soutěž určenou pro žáky základních škol a víceletých gymnázií, kteří jsou rozděleni do dvou věkových

kategorií – I. a II. stupeň. Soutěžními disciplínami bylo poskytování první pomoci, ošetřování reálně namaskovaných poranění, komunikace s pacientem, práce v týmu, obvazová technika a transport poraněných. Letos se soutěže zúčastnilo celkem 16 družstev ze ZŠ celého okresu Písek. Děti opět dokázaly své skvělé znalosti jak po stránce praktických dovedností, tak po stránce teoretických znalostí.

Vítězem z mladší kategorie se stalo družstvo ze ZŠ Cesta a ze starší kategorie III. místní skupina ČČK. Vítězná družstva postupují do krajského kola, které se letos taktéž koná v Písku, a to 31. května u Chaty Živec.

Současně s oblastní soutěží Mladých zdravotníků proběhlo i oblastní kolo soutěže Mladý zá-

chranář – DOKAŽ, ŽE UMÍŠ pořádané územním odborem Písek Hasičského záchranného sboru JčK. Všechna družstva se utkala v šesti disciplínách, kde prokazovala svoji znalost z požárních ochrany, ochrany obyvatelstva a topografie, ale zároveň i šikovnost v dovednostních disciplínách, jako je hod granátem nebo stříkání na terč džberovou stříkačkou. Věcné dary předal ředitel HZS Písek plukovník Ing. Luboš Broulim.

Nejlepší tři družstva obou kategorií obdržela věcné ceny. Vítězem mladší kategorie se stala ZŠ Cesta, mezi staršími ZŠ J. Husa. Zároveň proběhlo i vyhlášení kategorie Všestranný mladý záchranář okresu Písek 2022, kde se prolínaly výsledky obou soutěží. Vítězné týmy převzaly poháry z rukou zástupců města (které poháry do této soutěže věnovalo). Absolutním vítězem se stala v první kategorii ZŠ Cesta a ve druhé kategorii ZŠ J. Husa.

Velké poděkování patří všem Dobrovolným hasičům Města Písek, hasičům HZS Písek, dobrovolníkům, členům ČČK a žákům SZŠ Písek, bez jejichž pomoci by soutěž nemohla být realizována.

PETRA VÍTKOVÁ, OS ČČK Písek
DANIEL FOŠUM, HZS Písek

INZERCE

Athelas: Poslední...

Poslední povídání „před dekou“. Poslední týden před dekou. Nezávidím maturantům. Pamatuji si ten pocit. Venku voní šeřík, zpívají ptáci a květnové slunce zve k radosti, všichni se tváří, že svět je normální, a mé já, schoulené uvnitř, paralyzované představou, co bude, když tu maturitu vážně neudělám... Tenkrát se to nestalo. Zkouškou dospělosti jsem sice prošla, ale mívám o ní občas dodnes neblahé sny.

Mohu vám něco tajného svěřit? Cítím se teď trochu podobně jako takový maturant. Maturant pod dekou. O svaťáku. Pod největší dekou v celé republice. Možná i dál. Myslím, že úderem soboty by se můj život mohl rozdělit na dvě podstatné části – doba před dekou, doba po dece. Můj drahý manžel se na tento předěl těší více než já. Ale proč se cítím takhle? Proč uvnitř mne nebublá jen čistokrevné těšení se? Protože zodpovědnost. Zodpovědnost za dílo mnoha dobrých lidí. Zodpovědnost za čas, který jsme tomu věnovali spolu se všemi těmi ženami, které do ní daly kousek sebe. Zodpovědnost za všechny, kteří se s námi do deky zapletli a stvořili její příběh. Tréma... ne, ani tohle není jednoduchá představa – stoupnout si o 1 metr výš a něco povídat. Pro někoho možná denní chleba, ale mnozí mi jistě uvěříte, že to s sebou nese nejednu horkou chvilku.

Kdysi mi jeden moudrý pan učitel řekl: *„Katerinko, víte, co je to tréma? To je, když se snažíte být lepší, než ve skutečnosti jste. Buďte, kdo jste, a všechno bude dobré.“* Buďte, kdo jste... to se tak lehko řekne. Jenže kdo tedy jsem? Pravdou je, že na té věci ohromně lpím. A lpění, jak víme, nepřináší nikdy nic dobrého. Jenom napětí a zklamání. Každé ráno se probudím a snažím se zachytit ten moment, kdy si uvědomím, že z pohledu vesmíru je nějaká převeliká deka jen jedna jediná miniaturní chvíle, v níž se cosi odehraje. A pak jde život dál. Stejně jako po maturitě. Ale pustit to přání, pustit tu jasnou představu o tom, jak by to mělo celé být, to je teprve kumšt. Někdo nějaký nápad, jak se to dělá?

A tak já to tedy zkusím. Při pokusu č. 1 jsem psala v Píseckém světě zhruba toto: *„...až půjdu po mostě, všechny ty deky pohladím...“* To stále platí. Anebo, jak jsme si již vyzkoušeli, může být všechno úplně jinak. Ono totiž vždycky může být všechno jinak, než jak si plánujeme. Život někdy hraje svou vlastní hru. A jestli nám to je souzeno, přijde konec. A po něm nový začátek. Ostatně začátky a konci to celé začalo. Tak to s nimi také skončí. Chci vás poprosit, přejte nám dobrý konec. Ať se povede, co se má povést, ať se stane, co se má stát. A jak říká Kačka Šolcová, už jen skutečnost, že tuto akci plánujeme my dvě, jistě přinese mnohá nečekaná a neplánovaná překvapení. Tak nám držte pěsti.

A na co se tedy můžete těšit?

Obrovskou deku plnou laskavosti, pana komisaře z agentury Dobrý den, paní Veroniku Freimanovou, vokální skupinu Yellow sisters, T-dance Písek, písecký a plzeňský dětský pěvecký sbor, zpěváky Martina Brauna a Katku Landlovou, krátký filmový dokument o tom, jak deka vznikala, studentky písecké FAMO Lenky Heldiové a tajnou dražbu dek. Na závěr kapelu Závodní ovce, než se rozloučíme úplně, abychom si ten květnový podvečer opravdu užili. Odpolednem nás provede a mnohé situace zachrání pan učitel Ondřej Kaláb z Gymnázia Písek. Něco dobrého na zub a k pití se u mostu také najde. No a pak… pak také na nás, na lidi z píseckého hospice, kteří museli všichni přežít rok mého opakovaného vykládání o dece. Představte si, rok! Jak stateční byli, moji milí kolegové, kteří i přes všechnu svou práci vždycky měli čas se mnou o té pletenině ztratit slovo. A pak také na nás s Kačkou. Vezměte si s sebou deštník, protože my tu deku na most dáme i v případné – ačkoliv neplánované – nepřízni počasí. Koupí kousku deky přispějete na péči o nevyléčitelně nemocné pacienty domácího hospice.

Tak vás z celého srdce zveme. Krásné květnové dny zalité slunečním zářením včetně soboty 21. 5. přeji z píseckého domácího hospice vám i nám.

KATKA LITERÁKOVÁ
Domácí hospic Athelas

P.S. A jako vždy... Prosíme, můžete-li, podpořte nás. Každý váš finanční příspěvek přinese minuty a hodiny péče DOMA těm, kteří se rozhodli strávit poslední chvíle života se svými nejbližšími.

Děkujeme z celého srdce vám všem.

8491450001/5500

Prácheňské muzeum ze nejen na Kelty a Kameny zmizelých

Dlouhá řada předků, kteří se pohybovali v oblasti tisku, reklamních polepů či log firem, dala Michaele Paškové jasný životní směr. Grafička, která se v muzeu představí se svou tvorbou v červnu a červenci, pokračuje v rodinné tradici – pradědeček Jindřich Sedláček byl tiskařem a litografem, dědeček Antonín Popadič se dlouhá léta podílel na vizuálu města Písku v podobě výloh obchodů či reklam, rodiče založili v Písku první porevoluční tiskárnu.

Michaela začínala v Lidové škole umění pod vedením výtvarnic Marie Gurecké a Marcely Uhrové, poté na Střední soukromé výtvarné škole. Od počítačové grafiky se postupně dostala k autorské tvorbě – vyzkoušela olejomalbu, nyní spíše preferuje malbu akrylem, akvarel a linoryt, před pár lety navíc objevila nádherný svět šperku, takže dnes tvoří i pro českého výrobce skleněných korálků. O korálcích říká: *„Dalším z mých světů je ten korálkový, zjistila jsem, že jsou skvělým uměleckým prostředkem. Nejraději se věnuji šitému šperku a korálkové výšivce a i zde ráda experimentuji, kombinuji, propojuji… Využívám kvalitní materiál od českých výrobců, japonský rokajl, šperkové kameny, keramiku, shibori hedvábí, ale i různé přírodniny.“*

V píseckém muzeu jste již měli možnost její práce vidět – digitální malby osobností doplnily výstavu Psací stoly slavných v roce 2020. Do jejího bohatého výtvarného světa budete moci nahlédnout od 26. května do 31. července v Malých výstavních síních a rozhodně si tu pestrost nenechte ujít – tolik technik, tolik námětů, až oči přecházejí. **Vernisáž výstavy „Z mých světů“ připadá na středu 25. května od 17 hodin** a bude to zároveň komentovaná prohlídka přímo s autorkou.

Zejména učitelům jsou určeny následující řádky – do konce školního roku muzeum zve školní třídy na dva výukové programy. Již během května můžete své žáky a studenty od 8. třídy výše přihlásit na **procházku po Kamenech zmizelých**. Projekt, který před třemi lety spojil několik místních institucí a škol, aby na jeho konci bylo na třech místech ve městě umístěno celkem devět tzv. stolpersteinů, je letos zase zpět. V procházce se zaměříme na stávající kameny, žáci se dozví osudy konkrétních píseckých zmizelých, zjistí, kde stojí synagoga a možná i dokonce potkají potomka jedné z rodin. Od 6. června pak učitelé mohou objednat třídy na prohlídku největším letošním výstavním počinem Prácheňského muzea – **archeologickou výstavou Keltové na jihu Boiohaema**. Žáci například zjistí, která řemesla Keltové ovládali a zdokonalili, jak bydleli, co jedli, jak válčili, čemu věřili a jak pohřbívali. Zároveň bude výstava příležitostí nahlédnout pod pokličku archeologům a jejich současným metodám práce. Tuto expozici muzejní pedagogové doporučují pro žáky od 4. třídy výše. Ideální způsob objednání je telefonicky, případně e-mailem.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Zastupitelé schválili dražší revitalizaci parku na Husáku

Ačkoliv je téma bazénu v povědomí veřejnosti jako nekonečný příběh, určitě není jediným aspirantem na tento titul. Téma revitalizace parku na Husově náměstí je určitě dobrým konkurentem v soupeření o titul nekonečný příběh. Kdy přišlo město s návrhem na revitalizaci parku, nevím jistě, samo město uvádí, že se už v roce 2014 jednalo o dlouhodobě připravovaný návrh v rámci koncepce obnovy a úpravy zeleně.

Dejme tomu, že město připravuje revitalizaci stejně dlouho jako u bazénu. Na dubnovém zasedání zastupitelé o parku jednali, měli rozhodnout o navýšení ceny o 20 milionů korun.

Příprava revitalizace parku spadala do kompetence pracovní skupiny „Veřejný prostor“ složené ze zástupců vedení města a odborů MěÚ Písek. V první polovině roku 2013 město Písek resp. odbor ŽP, vypsalo výběrové řízení na zhotovitele návrhu studie „Revitalizace parku Husovo náměstí“, které vyhrála společnost Atelier 6, s.r.o. , studie měla sloužit jako podklad pro další stupně projektových dokumentací, a to v závislosti na podmínkách případné dotace.

V říjnu 2013 byla studie představena veřejnosti. Následně veřejnost připomínkovala tuto studii a dokonce vznikla Petice s žádostí o přepracování vybraného konceptu revitalizace parku na Husově náměstí v Písku, v petici se uvádí konkrétní požadavky petentů nebo nedostatky studie, zároveň je jasné, že petiční výbor zastupující petenty není proti revitalizaci parku jako takové.

Město tedy v reakci na petici veřejnosti přikročilo k veřejnému projednání v červnu 2014, veřejného projednání byl pořízen zápis, byly zaznamenány připomínky. V září 2014 proběhlo druhé veřejné projednání studie, s úpravami po prvním projednání, zápis najdete na ***www.mesto-pisek.cz.***

Pokud to shrnu, v září 2014 se dospělo k závěru, že platit revitalizaci nebude město, protože nesouhlasí s myšlenkou nečerpat dotace, bude se tedy hledat vhodná dotace pro revitalizaci parku. Zaznělo, že hrubým odhadem, pokud bude vypsán dotační titul v r. 2015, by realizace záměru mohla být reálná v letech 2016/2017, vlastní realizace záměru pak trvá cca rok a půl. Hřiště bude s hracími prvky, chráněno pozvolnou zídkou.

Ovšem to byl rok 2014, proč nedošlo k zadání projektové dokumentace do roku 2019? Pokud je mi známo, k návrhu studie se souběžně pracovalo na okolí parku, hlavně co se dopravy týče. Padaly návrhy na průjezd všech aut přímo před vchodem školy, hledalo se místo pro zastávku MHD, víc místa na parkování kolem parku, ale hlavní důvod nejspíše byl ten, že nevyšlo čerpání dotace na revitalizaci a po volbách 2018 se někdo rozhodl, že se revitalizace realizuje za 30 milionů z peněz města. Informovanost zastupitelů o průběhu příprav projektu parku spočívala v tom, že během té doby schvalovali do rozpočtu peníze na PD a revitalizaci a potom zase v rozpočtu tyto položky rozpočtovými opatřeními měnili. Až najednou na zasedání ZM projednávají bod Navýšení rozpočtu na akci „Revitalizace parku na Husově náměstí“.

Historii se nám pokusil na zasedání naznačit třetí místostarosta na zasedání slovy podle zápisu: *„ …Od r. 2014 se připravovala studie, která nebyla dokončena, později jsme se k ní vrátili a vznikl projekt.“* Podle všeho ale řekl: *„ … byla studie, architektonická, která byla nedokončená, následoval projekt, který byl dokončen letos …“*

Ou, to snad ne, smlouva na projektovou dokumentaci (PD) byla podepsána v r. 2019 s datem dokončení jaro 2020 přece! Vloni odbor ŽP doslova napsal, že: *... Poslední termín k předání návrhu PD byl stanoven do 31. 3. 2021 s tím, že zpracovatel v tomto termínu PD předložil. V současné době mají dotčené subjekty (vedení města, autorský dozor, odbor životního prostředí apod.) předloženou PD k vyjádření s tím, že po vypořádání požadavků bude svoláno veřejné projednání s občany města, které se předpokládá uskutečnit formou on-line videokonference. O termínu projednání předloženého návrhu PD Revitalizace parku na Husově náměstí bude veřejnost informována s dostatečným předstihem na webu města, popř. dalšími cestami. ...* Loni v březnu byla odevzdána PD, ačkoliv je to rok po termínu daném smlouvou, nic dalšího z plánovaného se nestalo, ale rovnou se žádá o navýšení částky na realizaci. Furiantské, že?

Třetí místostarosta tvrdí, že studie na park nebyla dokončena. Jenže odbor ŽP uvádí, že zpracovatel PD se musel řídit studií k parku: *… Zpracovatel PD musel respektovat i autorská práva a návrhy ze studie parku, neboť tato byla projednána na dvou veřejných projednáních s občany. …*

Jé, to to skřípe, ve snaze ovlivnit zastupitele předloženým materiálem nevalné kvality a tím docílit navýšení finanční částky na realizaci revitalizace parku se prostě některá fakta zamlčí, ohnou, upraví.

Shrňme si dostupná fakta:

- 2013 odevzdaná studie na park
- 2014 petice k podobě studie + její 2 veřejná projednáních
- 2019 zadání soutěže na zhotovitele PD + smlouva na zhotovení PD
- 2020 odevzdání PD podle smlouvy – nestalo se
- 2021 odevzdaná PD na park k dispozici města, neproběhlo veřejné projednání PD podle smlouvy
- 2022 Navýšení rozpočtu na akci „Revitalizace parku na Husově náměstí“ předloženo zastupitelům

K mému překvapení se poměrně dost zastupitelů ohradilo proti tomuto postupu, nejen k částce, o kterou bylo požádáno. Projekt na park totiž obsahuje samostatný projekt na Vodní hřiště. Tento prvek nebyl smluvně městem do projektu zadán, původní zadání bylo na dětské hřiště. Vodní hřiště se tak stalo předmětem debaty zastupitelů, při které vyšlo najevo několik detailů, které nebyly součástí předložených materiálů. Aby se zastupitelé mohli v situaci orientovat, museli se pídit po těch detailech, na které se jim nedostávalo zrovna konkrétních odpovědí, a tak věta od třetího místostarosty: *...projekt se připravuje řadu let, opět projektujeme na zastupitelstvu...*, kterou chtěl nejspíš zastupitele pokárat, vyzněla spíš jako další téma. Jak je možné předložit zastupitelům tak nedostatečný materiál k projednání, že se zastupitelé musí domáhat informací a složitě, bez projekce PD, zjišťovat, jak bude revitalizace provedena? Nezbývá jim tak nic jiného, než se pokusit projektovat na ZM. Koneckonců, tady jde o miliony z pokladny města, je dobře, že se zastupitelé ptají, na co že vlastně budou použity.

Zastupitelé se tak dozvěděli, že vodní hřiště vymysleli architekti, nebylo zadáním města. Odbor ŽP tento výmysl architektů zhotovujících PD podpořil, dodatečně objednal PD na vodní hřiště a z peněz určených odboru i zaplatil. Proč se tedy sepisuje smlouva s jasně danými parametry zadání, když si nakonec zhotovitel vymyslí prvek za miliony a mimo smlouvu se do PD umístí?

Zastupitelé tedy vyjádřili své výhrady ke svévoli vytvořit vodní hřiště namísto hřiště v obvyklé podobě, vyjádřili své výhrady k nevyřešenému prostoru před základní školou, který se měl stát bezpečnou zónou pro školáky, ale podle PD je zde nadále silnice, zastupitelé vyjádřili nespokojenost s předloženým materiálem, který spíš místo odpovědí nabízel otázky řešení přiléhajících pozemků kolem parku, parkování, prostor před školou, vnitřek parku, dětské hřiště a navíc snad všem chyběla kalkulace v položkách, aby alespoň něco o cenách revitalizace tušili. Zastupitelům bylo v materiálech navrženo usnesení ve znění Zastupitelstvo města schvaluje navýšení rozpočtu na akci „Revitalizace parku na Husově náměstí“

a) o částku 10 000 000,- Kč, která zahrnuje revitalizaci parku a závlahu

b) o částku 20 000 000,- Kč, která zahrnuje revitalizaci parku, závlahu a vodní prvek

Zastupitelé nakonec přijali Usnesení č. 68/22: **Zastupitelstvo města schvaluje navýšení rozpočtu na akci „Revitalizace parku na Husově náměstí“ o částku 15 mil. Kč, která zahrnuje revitalizaci**

Pokračování na str. 18

Zastupitelé schválili dražší revitalizaci parku na Husáku

Dokončení ze str. 17

parku se závlahou, vybudování klasického (ne vodního) dětského hřiště a vytvoření výškově sjednoceného předpolí mezi základní školou a parkem. ***Pro: 14 Proti: 1 Zdrželo se: 12***

Práce zastupitelů v tomto bodě mi připadá jako ukázka toho, jak to má na zasedání ZM vypadat. Zastupitelé dostali na stůl materiál, ze kterého se moc nedozvěděli k tomu, aby mohli rozhodnout, tak se ptali. Zjistili, že projekt neodpovídá zadání, tak se ptali (ačkoliv třetí místostarosta je chtěl zabrzdit řečmi o tom, aby na ZM neprojektovali) na to, co v materiálech mělo být. Je fakt, že na něco se museli ptát vícekrát, protože se jim ani na ZM nedostávalo odpovědí. Zastupitelé zjistili nedostatky a v usnesení je vyjádřili, když neprošlo odložení a přepracování materiálu k parku. Takto projednaný bod na zasedání ZM považuji za dobrou práci těsné většiny zastupitelů. Sice v průběhu debaty zazněla nějaká polopravda, nepravda a ohnuté vysvětlení, ale co naplat, to je jiný příběh.

Ve srovnání s bazénem je tu jistý pokrok. Na zhotovitele revitalizace parku se nevypsalo výběrové řízení před tím, než se odsouhlasí projekt na park, který neodpovídal požadavkům v zadání jeho vypracování. V pořádku, napřed má být jasno v tom, jaký má park a jeho okolí být, teprve potom soutěžit toho, kdo to zhotoví. I když zastupitelé odsouhlasili navýšení ceny bez toho, že by znali cenu v položkách (třeba i jen odhadem).

Znát cenu jednotlivých položek se určitě vyplatí, protože podle dubnového usnesení by měla být cena na revitalizaci parku 45 milionů korun. Na květnové zasedání ZM je navrženo namísto navýšení ceny její snížení o 15 milionů.

Návrh na snížení rozpočtu: Park Husovo náměstí (-15 000 000) – úprava rozpočtu akce dle předpokládaného finančního čerpání v tomto roce v souvislosti se změnami v projektové dokumentaci.

Nejsem v počtech nějak významně angažovaná, ale těmto počtům nerozumím. Na park se počítalo se třiceti miliony. Kvůli vodnímu hřišti to mělo být až 50 milionů. Po usnesení zastupitelstva 45 milionů. A po změnách v PD to vychází na 15 milionů. No nic, počkám si na zdůvodnění snížení ceny revitalizace na zasedání ZM příští čtvrtek, protože jinak mi to připadá, že byla revitalizace docela předražená.

ZE ZÁPISU k bodu 9) Navýšení rozpočtu na akci „Revitalizace parku na Husově náměstí“:

Mgr. Adámek – ulice v návrhu mu nevadí, mrzí jej, že nebyl akceptován požadavek školy – klasické dětské hřiště. Varianta s vodním hřištěm, je pro školu neakceptovatelná. Současné hřiště je celoročně v provozu, využívá jej i školní družina. Mrzí jej, že škola nebyla seznámena s novou variantou. Překvapuje jej, že jiné než vodní hřiště tam nebude.

L. Nebes – nelíbí se mu, že chybí klasické hřiště, mělo být konzultováno se školou, doporučuje zvýšit bezpečnost v parku.

P. Soušek – dotazuje se, kde je původní projektová dokumentace? Jak a na čí popud vznikl požadavek na vodní prvek a zrušení dětského hřiště?

Mgr. Adámek – poslední studie, kde byla škola přítomna, byla z r. 2014, tam bylo dětské hřiště, od té doby nikdo školu neoslovil.

Ing. Šatra – projektová dokumentace z r. 2019 je k dispozici (členěna na jednotlivé části – park, závlaha, hřiště), byly dohady s autorskými právy, prodlevy vznikly z důvodu covidu, proto se zřejmě nedostala do školy, z roku 2014 je studie.

MICHAELA ŠŤASTNÁ

Příprava občanů k obraně státu – POKOS

Slavnosti svobody v Písku zahájily základní školy branně bezpečnostní soutěží Prácheňské přebory 2022. V úterý 3.května se sešlo 12 šestičlenných týmů vyslaných ze základních škol Písecka na lehkoatletickém stadionu k porovnání svých znalostí a dovedností.

Akci zahájil senátor Parlamentu České republiky Jaroslav Větrovský a předseda 1. ETALON z. s Jaroslav Pospíšil. Stanoviště branně bezpečnostní soutěže zajistili profesionálové z AČR (42.mecha-

nizovaný prapor Tábor a KVV České Budějovice), HZS Územní odbor Písek, Jednotka SDH Písek, Oblastní spolek ČČK, spolku Diecel, váleční veteráni a členové Československé obce legionářské a další aktivisté. Zdravotní hlídku vyslala SZŠ v Písku.

Děti střílely ze vzduchovky, překonávaly vodní překážku pomocí raftu, předvedly poskytování první pomoci, včetně transportu raněného. Některé dost potrápilo stanoviště sebekontroly, ale i hod granátem na cíl. Všechny mladé zaujala tradičně požární prevence. Museli prokázat fyzickou zdatnost na silových stanovištích (leh--sedy, člunkový běh, dřepy). Překonání překážky pomocí vodorovného lana dalo také zabrat. Děti si následně „odpočinuly“ při vázání uzlů.

Znalostní stanoviště o historii naší armády a státu bylo náročné, stejně jako z topografie. Všechny týmy musely absolvovat v průběhu dopoledne 13 stanovišť a jejich výkony byly bodově hodnoceny. Trojice nejlepších – ZŠ JK Tyla, ZŠ TG Masaryka a ZŠ Edvarda Beneše – byla opravdu vyrovnaná. Všechna získala pohár a velké medaile města Písek, které předal místostarosta města Ondřej Veselý spolu s kapitánem Petrem Daňhelem z KVV České Budějovice a předsedkyní Jednoty ČsOL Písek Evou Veselou. Všichni dostali navíc i chodské koláče od pekárny Zlivice.

Akce se konala jako postupová soutěž do krajského kola v rámci POKOS, které 3. června pořádá ředitel KVV České Budějovice plukovník Alois Urban. Přejeme dvěma nejlepším týmům z Písku, tedy ze ZŠ J. K. Tyla a ZŠ T. G. Masaryka, aby se jim krajská soutěž vydařila. Tam se střetnou rovněž s vítězi Branného závodu, pořádaného 27.dubna v Milevsku.

Poděkování patří Odboru školství a kultury, vedení všech základních škol a učitelům, Ing. Aleši Kudlákovi z Úseku ochrany obyvatelstva a samozřejmě oddílu Atletika Písek

Akce byla podporována městem Písek, poslankyní Evropského parlamentu Radkou Maxovou a Komunitní nadaci Blanicko-Otavskou.

EVA VESELÁ, předsedkyně Jednoty Československé obce legionářské Písek

Expedice Zoogeos – Venezuela, 6. část: Na Velkou savanu se stolovými horami

V posledním příspěvku jsem popsal naše zážitky při venezuelském cestování autobusy. Ale ty popsané zážitky nebyly poslední. Minule jsme skončili na lokalitě s hnízdícími lelky jeskynními. Dalším naším cílem je ztracený svět stolových hor vystupujících s rozsáhlé savany.

Abychom se na místo dostali, odjíždíme brzy ráno od jeskyně s gvačáry do městečka Caripe a nastupujeme do dálkového autobusu k přejezdu, který bude trvat téměř 24 hodin. Naším cílem (mapa bod 3) je vesnice San Francisco de Yuruaní, poslední zastávka před hraničním přechodem do Brazílie. Je horko, a tak se jen v kraťasech a tričkách usazujeme v zadní části dálkového autobusu. Budeme vystu-

Tento prám převeze náš autobus přes Orinoko

povat vlastně až na konci cesty, a tak nechceme, aby nás v noci na zastávkách budili vystupující a nastupující domorodci. Jsme natěšeni nejen cílem, ale i cestou. Jsme poprvé (a nejspíš naposledy) v této jihoamerické zemi, a proto bude pozorování krajiny po cestě jistě zajímavé a dostatečně exotické.

Autobus je na stanovišti chráněn před přehřátím silnými látkovými závěsy na oknech. Netrvá dlouho a plně obsazený autobus se dává do pohybu. Hned když opouštíme nádraží, rozhrnujeme závěsy na oknech a zvědavě koukáme ven. Jsme jediní, kteří to udělali, a tak to nemohlo uniknout stevardově pozornosti. Ihned k nám přispěchal a důrazně nás upozornil, že autobus je klimatizovaný a klimatizace je účinná jen tehdy, když slunce autobus přes okna nezahřívá. S jeho rozkazy se nehodláme smířit a snažíme se ho přesvědčit, že čtyři okna bez závěsů nemohou ohrozit klimatizaci. Nepomáhá ani vysvětlování, že jsme z daleké evropské země a že chceme poznat tu jejich krásnou zemi a ble, ble, ble… Není to nic platné, je neoblomný. Výjimka nám nebyla poskytnuta, měníme proto taktiku. Abychom ho uchlácholili, tak se naoko smiřujeme s provozními předpisy. Počítáme s tím, že se nám určitě nebude věnovat celou cestu a že ho po čase nějak ošulíme.

Přitom, jak jsme řešili výhledy a závěsy, tak nám uniklo, že si místní cestující vyndali z batohů deky, oblékli si svetry, navlékli si rukavice a na hlavu narazili teplé čepice. To nám přišlo úsměvné a absurdní. Ale jen na chvíli. Brzy jsme pochopili, že chlad je ve vedru luxusní zboží a domorodí cestující si ho zřejmě užívají. Ne tak my, v kraťasech a tričkách, s teplým horským vybave-

Savana se stolovými horami

Savana se stolovými horami

ním v batozích v zavazadlovém prostoru autobusu. Naše přání, aby nám zastavili a my se mohli patřičně dovybavit, nebylo splněno. Rázem nás přestala trápit nemožnost sledování ubíhající krajiny, protože nastoupilo jiné trápení – zima. Zpod sedaček před námi na nás foukal studený vzduch směrovaný na rozkrok a břicho. Už jsme chápali význam vlněných přikrývek a záviděli. Zkusili jsme opět zahrát na notu exotických cizinců a vyslali delegáta za řidičem, aby vyjednal zvýšení teploty.

Vyslanec byl odbyt argumentem, že jemu teploměr na palubní desce ukazuje 21° C. Tomu se při pohledu na do dek zachumlaných spolucestujících dalo jen těžko uvěřit. Informace, že první zastávka bude po třech hodinách, nás také neuklidnila. Když to nešlo po dobrém, zkusil to náš další vyjednavač po zlém. Kopal řidiči do dveří a častoval ho nesplnitelnými výhrůžkami. Když ani to nepomohlo, uchýlili jsme se k improvizaci. To byla na expedicích již osvědčená metoda. Snažili jsme se najít řešení, které by zadržovalo proud studeného vzduchu směrovaný především na nejcitlivější místo na mužském těle – na reprodukční orgán. Přikryli jsme ho oběma dlaněmi a zahřívali. Lokálně to pomáhalo, ale tím jsme proud vzduchu zvedli až na prsa. Po chvíli někoho napadlo využít izolační schopnosti papíru. Na mnoha místech jsme v síťkách nad hlavami cestujících viděli různé noviny, časopisy a prospekty. To by mohlo pomoci. Posbírali jsme, co se dalo a co nám ostatní dovolili, a nacpali si to pod trika na břicho a na prsa. Když jsme ještě rozhrnuli závěsy, měli jsme dobrý pocit, že nejen vidíme do krajiny, ale navíc i snižujeme účinky klimatizace.

Mladý stevard už se neodvážil osmi rozhněvaným mužům cokoli vytknout a ostatním cestujícím to bylo jedno. Ti zabaleni do svých dek většinou pochrupovali. Když jsme na první zastávce vystoupili z našeho chladírenského vozu, šokovala nás venkovní teplota okolo 35° C. Ale tím jsme se nenechali uchlácholit. Řidič se neodvážil vystoupit. Kufr nám otevřel stevard a my se na zbytek cesty vybavili tím nejteplejším, co jsme s sebou měli. A dokonce jsme si pro občerstvení tentokrát nedali osvědčené pivo, ale teplý čaj.

Pokračování na str. 20

Expedice Zoogeos – Venezuela, 6. část: Na Velkou savanu se stolovými horami

Dokončení ze str. 19

Další cesta už probíhala v pohodě a klidu. Bylo nám teplo a bez problémů s osádkou jsme se až do tmy koukali z oken. Večer jsme, stejně jako všichni ostatní, uondáni cestou usnuli. Probuzení byl šok. Byli jsme oslněni světly, za kterými byli v uličce vojáci v maskáčích a se samopaly v rukách. Zeptal jsem se nejbližšího spolucestujícího, co se děje. Odpověď byla stručná: „Kontrolní bod.“ Ovšem, co to přesně obnáší, jsem nevěděl. Nejspíš něco nebo někoho ti vojáci kontrolují. A koho myslíte, že si pro kontrolu vybrali? Hádejte, když byli všichni místní a jen my jsme sem jaksi nepatřili. Museli jsme vystoupit a vzít si všechna svá zavazadla. Ta jsme naskládali na dřevěné stoly a vojáci je do mrtě vybrakovali. Nevím, co hledali, ale zřejmě to nenašli. Tak nám dovolili si batohy zase zabalit.

Kdo někdy cestoval na delší dobu s tím, že vše své musí nosit s sebou, tak ví, jak je obtížné věci do báglu naskládat tak, aby se to nejen vešlo, ale aby to bylo také účelně uspořádané. To znamená, aby byly na vrchu věci, které budu nejspíš v nejbližší době potřebovat. Šlo o praxí osvědčený systém, který jsme v danou chvíli, mžourající, rozespalí a v časovém presu, nemohli dodržet. Pod dozorem vojáků a naštvaných spolucestujících jsme rvali do batohů bez ladu a skladu, co nám přišlo zrovna pod ruku. Výsledkem bylo, že batohy svým objemem nestačily, a tak některé oblečení z nich trčelo a další věci jsme museli dát i mimo do plátěných tašek, které jsme měli ve výbavě pro nákupy potravin.

Nechci nikoho bezdůvodně podezírat, ale tento vojenský kontrolní bod na této trase k brazilskému hraničnímu přechodu je stálý a nemusí kontrolovat každý autobus. Jako voják bych v noci radši spal, a ne se otravoval s cestujícími z autobusu. Tak mne napadlo, jestli tato kontrola nebyla pomstou řidiče za naše vyrušování. Ale nevím. Třeba kdyby byli v autobuse jen domácí, tak by vojáci jen nakoukli a nikoho nekontrolovali. Třeba jsme byli pro ně neznámí exoti, a proto si nás chtěli prohlédnout a prověřit. Kdo ví?

I tento kužel byl kdysi stolovou horou

Dalších pár hodin do svítání jsme byli natolik otrávení, že jsme už neusnuli. V časných ranních hodinách jsme vystoupili v již jmenované vesnici San Francisco de Yuruaní. Je to výchozí bod pro výstup na jedinou turisticky přístupnou stolovou horu Roraimu.

Ale v našem programu ještě tato tůra nebyla. Jako zoologové jsme chtěli prozkoumat prostředí v okolí stolových hor – Národní park Canaima. Šlo nám o dva typy prostředí. Prvním byl druhotný prales. To je porost, který samovolně vyroste na místech, kde byl původní prales vypálen a získaný volný prostor byl hospodářsky využíván jako plantáž. Humus v pralese tvoří jen tenkou povrchovou vrstvu, proto se půda na plantážích brzy vyžije a poté jsou tyto prostory opuštěny a ponechány přírodě. Taková místa zarostou stromy, ale jejich druhová skladba už je jiná, než byla v původním pralese.

Druhým typem prostředí, o jehož průzkum jsme měli zájem, je savana. Gran Sabana tvoří většinu území v okolí stolových hor.

Před příjezdem do vesnice jsme projížděli savanou, ale kus dál za vesnicí jsme kolem silnice směrem k Brazílii viděli porosty druhotného pralesa. Bylo časně ráno a vesnice ještě nebyla zcela probuzená. Nechtěli jsme budit přílišnou pozornost, protože tato vesnice je ekonomicky závislá na turistech a my neměli zájem, aby nás někdo sledoval a vyptával se. Proto jsme se chtěli co nejrychleji ztratit z dohledu místních. Ověsili jsme se zavazadly a vydali se v příjemném ranním chládku za svým cílem. Asi po dvou kilometrech pochodu jsme vlevo od silnice zaregistrovali pěšinu do pralesního porostu. Vydali jsme se po ní a doufali, že nás dovede na místo, kde se budeme moci utábořit a přebalit naše zavazadla. A když budeme mít velké štěstí, tak najdeme třeba i vodu na pití i na mytí.

Jak to dopadlo, to se dozvíte příště.

Text a foto KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov

Mapa trasy, cíl bod 3

Květnové Vánoce v píseckém divadle

Všichni se moc těšili, ale osud tomu chtěl jinak. A tak si pomyslný dárek nadělili až o pět měsíců později. Kvůli covidovým opatřením se tradiční předvánoční vystoupení Tanečního oboru při Základní umělecké škole Otakara Ševčíka v Písku neuskutečnilo loni v prosinci, jak bylo plánované, ale až nyní, ve čtvrtek 12. května.

Diváci v zaplněném hledišti Divadla Fráni Šrámka v Písku, mezi kterými byla i ředitelka ZUŠ Písek Jindřiška Kudrlová, zhlédli hodinové představení s názvem Grinch, do kterého je úvodním slovem zavedl Jan Rybář. V roli Grinche se představila Barbora Žižková, Cindy ztvárnila Barbora Holubová,

jako host krásnou píseň Cindy píše dopis zazpívala Michaela Macháčková. Diváky doslova nadchla vystoupení všech kategorií tanečního oboru, která s účinkujícími nacvičila učitelka Eva Rohanová. Ta také vytvořila i většinu kostýmů.

A nyní několik slov k samotnému příběhu. Na světě se překvapivě najde spousta lidí, které Vánoce nemají rádi. Mezi nimi vyniká Grinch, věčně rozmrzelý zelený chlupatec, jemuž naprosto vyhovuje samotaření v jeskyni, kde se nechává obskakovat svým psem Maxem. Do civilizace vychází jen sporadicky, například když jeho lednice a spíž začnou zívat prázdnotou. Potíž je v tom, že ve vesničce Kdosice, kam Grinch za nákupy vyráží, žijí samí nechutně pozitivní lidé, kteří jsou tím nadšenější a dychtivější, čím víc se blíží Štědrý den. Domy jsou nádherně osvětlené, všude zní koledy, děti si připravují seznamy dárků, odevšad voní cukroví, a to všechno působí na Grinche velice negativně. A když se dozví, že tentokrát budou vánoční svátky ve vesničce více opulentnější než v jiných letech, rozhodne se to celé zarazit a vánoční atmosféru lidem z Kdosic ukrást doslova pod nosem. A vymyslí plán, po kterém zůstanou obyvatelům vesnice jen oči pro pláč.

Stačí najít sáně, stádo sobů, nasadit si falešný plnovous a předběhnout toho dědka, který nosí dárky komínem. Ale i ten, kdo počítá se vším, se může jednou přepočítat. V Kdosicích totiž žije holčička Cindy, která se rozhodne nalíčit na Santu past, jen aby mohla poprosit o nějaký výjimečný dárek pro svou upracovanou maminku. První setkání Grinche a Cindy bude sice trochu bolet, ale oběma velmi nečekaně změní život.

A tento příběh divákům v píseckém divadle přiblížili právě žáci tanečního oboru. Na pódiu se střídalo jedno vystoupení za druhým. Vše začalo Vánočním shonem, následoval Mr. Grinch v podání 1. a 2. ročníku (II. stupeň) a poté nastoupili Rošťáci – Antonie Slabá a Pavlína Bystřická, hned

poté Kdovinky (1. ročník), Rock and Roll zatančil 5. ročník, pak Kuchtíci v podání 6. ročníku a poté přišlo na řadu vystoupení Grinch škodí.

Krásná hudba doprovodila i další vystoupení - Kdosická pošta (2. a 3. ročník), Fashion show

(1. a 2. ročník/II. stupeň), Mikulášky (4. ročník), Závody v pytlích v podání 5. ročníku, studentky Akademie umění a kultury Písek, vzdělávání III. věku i s učitelkou Evou Rohanovou se představily s tancem Ať sněží... a sklidily za něj hlasitý aplaus.

A představení se pomalu začalo chýlit ke svému závěru, následovalo vystoupení I am (1. a 2. ročník/II. stupeň) a Zasněžená romance v podání 6. a 7. ročníku. Na úplný závěr si na pódiu, za dlouhotrvajícího potlesku, společně zatančili všichni účinkující. A zaslouženou děkovačku si náležitě užili. Učitelka Eva Rohanová nestačila od svých svěřenkyň přebírat velké kytice, jako poděkování za její celoroční doslova mravenčí práci.

Text a foto FRANTIŠEK BOŘÁNEK

Malé záchodové drama na poliklinice

Chtěla bych se podělit se svými spoluobčany o zážitek na písecké poliklinice – a případně je varovat.

Šla jsem na RTG oddělení na sonografii ledvin. Je nutné být nalačno a mít plný močový měchýř, tudíž jsem dorazila v 7 hodin, kdy začíná pracovní doba. Paní u okénka mi sdělila, že pan doktor není přítomen a neví kdy bude.

Takže jsem věděla, že je zle, že potřebuju WC (jsem žena 70+) a požádala o klíč. Paní u okénka mi podrážděně sdělila, že klíč nemá a nemůže mi nijak pomoci. Taky mě poinformovala, jak je zavalená prací. Tak jsem proběhla obě patra polikliniky, až jsem celá zpocená narazila na odemčený záchod a hlásila, že jdu na pacienty a ať mě nezamknou. Jistá paní doktorka ,která byla v sousední kabince, mě obvinila z neslušnosti a nezdvořilosti a omítla vyslechnout vysvětlení a omluvu. Měla jsem toho dost a odešla bez vyšetření.

Takže doporučuji spoluobčanům, kteří jsou posláni na polikliniku na sono ledvin, aby si pro jistotu předem ověřili, jestli je ve zdravotnickém zařízení dostupné WC.

Zdravím redakci a čtenáře Píseckého světa – nevím, jestli je můj příspěvek vhodný pro uveřejnění, to už nechám na vás. Ale měla jsem silnou potřebu se o tento zážitek podělit.

HANA MALEČKOVÁ, Písek

Vítáme a loučíme se

Narodili se:

3. 5. MUDr. **Natálii Šalatové**, Písek, dcera **Marína Šalatová**
4. 5. **Markétě Vondříčkové**, Vodňany, syn **Milan Vondříčka**
4. 5. **Martině Pavlínové**, Písek, dcera **Michaela Pavlínová**
4. 5. **Elišce Kohoutové**, Strakonice, dcera **Viktorie Šímová**
5. 5. **Evě Varnuškové**, Štětice, syn **Jáchym Varnuška**
5. 5. **Tereze Havlové**, Písek, dcera **Barbora Havlová**
5. 5. **Zuzaně Novákové**, Chelčice, dcera **Berenika Nováková**
6. 5. **Lence Pixové**, Heřman, dcera **Marie Pixová**
6. 5. **Iris Štěpánové**, Písek, syn **Samuel Štěpán**
7. 5. **Martě Šišlákové**, Setěchovice, syn **Filip Šišlák**
7. 5. Bc. **Petře Záveské**, Písek, syn **Tomáš Elhenický**
8. 5. **Magdaléně Jandové**, Hrazánky, syn **Tobiáš Janda**
8. 5. **Janě Kapustové**, Putim, syn **Jan Kapusta**
9. 5. **Dominice Práškové**, Leskovec, dcera **Marie Prášková**
10. 5. MUDr. **Štěpánce Těhlové**, Lhota u Kestřan, syn **Petr Těhle**
11. 5. **Nikole Krásnické**, Hracholusky, syn **Karel Šeda**
11. 5. Bc. **Kateřině Šimkové**, Praha, syn **Vojtěch Šimek**
12. 5. **Květoslavě Kubátové**, Číčenice, syn **Kryštof Kubát**
12. 5. MUDr. **Jitce Ježkové**, Písek, syn **Miroslav Drnek**
13. 5. **Sabině Peroutkové**, Protivín, dcera **Ema Pejšová**
13. 5. **Lindě Vačlenové**, Písek, syn **Matyáš Wagner**
13. 5. **Denise Sukové**, Písek, dcera **Anna Suková**
14. 5. **Monice Benediktové**, Smrkovice, syn **David Sadil**
16. 5. RNDr. **Elišce Zbořilové**, Žemovice, syn **Tobiáš Miesbauer**
16. 5. **Zuzaně Friedecké**, Volary, dcera **Dominika Friedecká**
16. 5. **Lucii Handžurikové**, Písek, dcera **Rebeka Kubáčková**
16. 5. **Kateřině Ťoupalové**, Písek, dcera **Soňa Ťoupalová**
16. 5. **Tereze Žákové**, Čejetice, syn **Tobiáš Žák**
16. 5. **Lee Trčkové**, Dříteň, dcera **Lenka Podlešáková**
16. 5. **Markétě Novákové**, Vrcovice, dcera **Tereza Nováková**

Život nekončí, když mládí je pryč

To je část textu píseckého „tříakordového“ písničkáře Fáfy Havlíčka. Za pravdu mu dal seniorský podvečer s kapelou Platan-band.

Jirka Pánek a Rosťa Filipík zkrátka umí a dokáží lidi roztancovat i pobavit. A že za dobrou muzikou a společností se vyplatí i trochu pocestovat, potvrdila přítomnost seniorů ze Strakonic, Volyně a dalších vzdálenějších lokalit, kde jejich kulturní vedení v této formě zábavy tak trochu absentuje. Díky i vedení píseckého kulturního domu Josefovi Kašparovi, že myslí i na ty, kteří s myšlenkou, že život nekončí, když mládí je pryč, se těší i na další hudební seniorské podvečery.

Děkuji!

JUDr. HAVLÍČEK FRANTIŠEK.

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

3. 5. **Stanislav Zelenka**, Písek, *76 let*
3. 5. **Josef Kozák**, Jehnědlo, *85 let*
3. 5. **Bohumil Matuš,** Písek, *70 let*
4. 5. **Peter Skala**, Písek, *57 let*
4. 5. **František Štumbauer**, Písek, *83 let*
4. 5. **Františka Štětinová,** Praha, *96 let*
4. 5. **Miroslav Polívka**, Písek, *64 let*
5. 5. **Růžena Trubačová**, Písek, *89 let*
6. 5. **Ludmila Juklová**, Nová Dobev, *70 let*
8. 5. **Karel Škácha**, Čimelice, *73 let*
9. 5. **Jaroslav Blizničenko**, Písek, *56 let*
9. 5. **Anna Fialová**, Veselí nad Lužnicí, *86 let*
11. 5. **Václav Jestřáb**, Písek, *83 let*
11. 5. **Václav Řeřicha**, Písek, *64 let*
12. 5. **Blažena Hejnová**, Písek, *87 let*
13. 5. **Božena Šťástková**, Protivín, *81 let*
14. 5. **Rozalia Smolová**,, Písek, *85 let*
14. 5. **Anna Jedličková**, Písek, *94 let*
14. 5. **Jiří Štverák**, Vlastec, *73 let*
15. 5. **Karel Hybrant**, Mirovice, *83 let*

Pohřební služba AVE FENIX

2. 5. **Danuše Lišková**, Písek, *85 let*
4. 5. **Zdeněk Jílek**, Ražice, *93 let*
5. 5. **Emílie Hronková**, Písek, *83 let*
7. 5. **Filip Hrachovec**, Protivín, *43 let*
7. 5. **Josef Popelka**, Písek, *79 let*
9. 5. RNDr. **Vilém Janda**, Písek, *84 let*
11. 5. **Jiřina Hyblová**, Zátaví, *72 let*
14. 5. PhDr. **Stanislav Ulver**, Praha, *76 let*
16. 5. **František Kantor**, Písek, *78 let*

Jakoukoli inzerci, poděkování, reklamní články, vzpomínky na zesnulé, vzkazy, nabídky aj. v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz domluvíte na tel. **607 777 993** nebo e-mailem: ***inzerce@piseckysvet.cz***

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH
Písek, Jeronýmova 312 Tel.: 382 213 541
Písek, Budějovická 436 Tel.: 382 224 477
MOBIL NONSTOP
606 627 983 ▪ 602 553 056
e-mail: habich@habichps.cz
www.pohrebnisluzbapisek.cz
ZNAK KVALITY CECH HROBNICKÝ
STÁLÁ SLUŽBA 24 hod. SOBOTY, NEDĚLE, SVÁTKY
Nejstarší a největší pohřební služba v Písku
48 let rodinné tradice v oboru pohřebnictví

Pohřební služba Ave Fenix s.r.o.
Písek, Harantova 415
IČO: 11642181, e-mail: avefenixps@seznam.cz,
web: ***www.psavefenix.cz***
Sídlo firmy: Šumavská 614/6 České Budějovice
Nonstop linka: 720 284 921

Vzpomínka na Vlastislava Tomana, šéfredaktora časopisu ABC

11. května ve věku 92 let odešel dlouholetý šéfredaktor časopisu ABC pan Vlastislav Toman. Nový časopis ABC spoluzakládal v roce 1956 a v letech 1959–1992 byl jeho šéfredaktorem. Rodilý Plzeňák, který většinu života prožil v Praze, sloužil svou vojenskou službu v Písku a na Písek rád vzpomínal. Proto si dovoluji malé ohlédnutí za touto výraznou osobností a osobní vzpomínku i v Píseckém světě.

Legendárními se staly Tomanovy fantastické komiksy o Kruanovi a Malém Bohovi, výpravy do ztraceného světa, příběhy psané střelným prachem nebo Strážci, u nichž se inspiroval foglarovskými Rychlými šípy a díky němuž mohl J. Foglar znovu po zákazech publikovat. Napsal řadu sci-fi a fantastických povídek, navázal na foglarovské kluby a vymyslel tzv. raketové posádky, a mnoho dalšího.

Kruanova dobrodružství

Jako by se odchodem pana arch. Richarda Vyškovského v roce 2019 (90 let) a nyní pana Vlastislava Tomana (92 let) uzavírala ve mně jedna kapitola krásného dětství i dospívání s časopisem ABC, především s jeho komiksy a papírovými modely. Obojí mi však vydrželo dodnes a rád se k nim vracím. Ještě nedávno jsme si s panem Tomanem psali o jeho nové knize komiksů s novými příběhy Malého Boha a Kruana, v níž je znovu publikován i jeho titul Můj život s ábíčkem, de facto kronika prvních 35 let časopisu ABC, kde popisuje více než tři dekády časopisu pro děti, který se hned od začátku setkával s velkým ohlasem a přijetím. Z počátečních 50 tisíc kusů nákladu se na konci 80. let vyšplhal až na dnes neuvěřitelných 320 tisíc kusů (a to byl ještě brzděn tehdejším nedostatkem papíru, který byl přidělován přímo tehdejší vládou), o čemž se může dnes jakémukoliv časopisu jen zdát.

Po odchodu pana architekta Richarda Vyškovského, krále papírových modelářů, odchází i král českého komiksu a sci-fi příběhů, pan šéfredaktor Vlastislav Toman. Bez obou těchto osobností by ábíčko nebylo tím čím bylo, fenoménem pro mnoho generací kluků a holek, které bavilo i formovalo často jejich budoucí profesní směřování. Měl jsem to štěstí a čest s oběma pány připravovat rozhovory do novin a časopisu. A věřte mi, vnímal jsem to jako splněný dětský sen, potkat se s ikonami našeho dětství naživo a povídat si s nimi. Byl to pro mě skutečně silný zážitek. Oba pánové byli opravdovými gentlmeny „ze staré dobré školy“ a oběma bylo dopřáno tvořit a přinášet radost čtenářům a modelářům až do svých posledních dnů bohatě naplněných životů. Za vše, co pro generace dětí udělali, mají můj velký obdiv a jsou pro mě stálou inspirací.

ZBYNĚK KONVIČKA

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	4	8			3			2
	3	5			9		8	
				1	5	4		7
8							9	4
5	2					7		
			9	2	1	5		
			5	3		6		9
9			7				4	
	8	6						5

9		5			4			
		7	8				3	
	8					7		1
	9		4	8				
5		8				4		
			1		5	8	2	
	5				6			
				4				2
6						5	1	7

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

Fráňa Šrámek (1877-1952): „Kultovní“ písecká postava, rodák ze Sobotky, se v Písku ocitl na počátku r. 1885 jako žák 2. třídy obecné školy. Roku 1888 se stal studentem píseckého gymnázia, v septimě, na konci roku 1894, odešel na gymnázium v Roudnici nad Labem. Později žil umělec, trochu podivín, v Praze, kde na protest *.../tajenka/...* nevyšel přes šest let ze svého smíchovského bytu. Písku se od roku 1894 zatvrzele vyhýbal. Ze správných řešení zaslaných **DO ČTVRTKA 26. KVĚTNA** vylosujeme dva výherce knížek z Albatrosu. Řešení posílejte mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo **SMS: 704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a svůj telefon**!

AIČI, ALM, AÓN, ATTA, ÉR, GBM, AURIC, JPS, MO, OROYA, RKŠ, RMM, SONA, JPS	SLEPIČÍ SLABIKA	MPZ JORDÁNSKA	ČESKÝ FOTBALISTA	SPÍNAČE		OTEC (KNIŽNĚ)	Začátek tajenky	FR. SKLADATEL (1899-1983)	ČÁST PRAHY		CITOSLOVCE ZAPÍSKÁNÍ	ZHOTOVENÁ TKANÍM		OZNAČENÍ ŽEL. VOZŮ JUGOSLÁVIE	MASO (RŮZNÉ DRUHY)	DRKAT
CHYBA (HOVOR.)					OPÁLENÍ (KNIŽNĚ)					CHEM. ZNAČKA PLATINY / ZN. LUTECIA			SARTROVY INICIÁLY			
JEDNOTKA EL. NAPĚTÍ					NÁDOBA NA KVĚTINY / ITAL. ŘEKA								NÁZEV HLÁSKY / MALÍŘSKÁ BARVA			
BRADAVICE						ZMÁČET V TRÁVĚ / ZBAVIT OSTŘÍ								ČESKÁ REPUBLIKA / VZPĚRAČSKÉ NÁČINÍ		
	MPZ MANU	OCHOČIT / SLOUČENINA BROMU S JINÝM PRVKEM								OBLOMEK / AURORA						
MPZ VELKÉ BRITÁNIE			TÝKAJÍCÍ SE ŘECKÉ ANTIKY / SLOVEN. STRÝČEK								MOHAMEDOVA MATKA / NUŽE					
MOROUS								OBYVATEL AÓNIE / HOUBA ROSTOUCÍ NA STROMĚ				VISET / ZNAČKA NÁKLADNÍCH AUT				
PATŘÍCÍ MNĚ					TLOUK / MEZINÁRODNÍ KÓD TOKELAU				NÁŠ MALÍŘ / ČAPKOVO DRAMA						VÝZDOBA	JAPONSKÁ FIRMA
	INDONÉS. OSTROV / CITOSLOVCE PODIVU			BÁZEŇ (Z LAT.) / MEZINÁR. SDRUŽENÍ LETECKÉ DOPRAVY						VYSOCÍ AFRIČTÍ SUDOKOPYTNÍCI / ANGL. HVĚZDA						
CITOSLOVCE HIHŇÁNÍ			ŽLOUTENKA (Z ŘEČ.) / ČETL JSEM, VIDĚL JSEM, SOUHLASÍM								SPISOVÁ ZNAČKA / JUDŮV SYN			VÝROBCE POČÍTAČOVÝCH HER / STÁVKA		
ČÁST RADLICE						DOBYVATEL MEXIKA / MPZ MALI							BÝVALÁ MLÁDEŽ. ORG. / JAPON. ÚZEMÍ NA OSTROVĚ HONŠŮ			
	SPZ ÚSTÍ NAD LABEM	ANGL. ONO / SÍDLO V OKR. BRNO VENKOV			INIC. SKLADATELE ŠČEDRINA				PLOŠNÁ MÍRA / ARABSKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ			ROD MRAVENCŮ / SPZ PROSTĚJOV				
SOUČÁST KOŇSKÉHO POSTROJE					MOJE / PŘÍLOHA			SUMÉRSKÉ MĚSTO / BARVA PŘÍRODNÍHO HEDVÁBÍ			TĚSTOVÁ TAŠTIČKA PLNĚNÁ MASEM / Konec tajenky					
KOSTRY HLAV				KILOMETR / BRAZIL. ŘEKA			DOMÁCKY EDUARD / NORSKÉ SÍDLO			OVČÍ KŮŽE / NÁRODNÍ KNIHOVNA						
ZN. CHROMU			FR. JEDEN / ČÁST TENISOVÉHO UTKÁNÍ			PÁCHNOUCÍ ŠELMA / POD-STAVCE						INIC. PROZAIKA KLÍMY / ZAMĚSTNANEC ZOO			DOMÁCKY OLGA	VÝROBCE MOBILNÍCH TELEFONŮ
	ÚTOČNÍK / LEVHARD (ZAST.)								CITOSLOVCE JUKÁNÍ / SLABO				STAROŘEK / NÁZEV ZNAČKY DRASLÍKU			
NEPRAVÉ JMÉNO										KOZINA / POKOLENÍ				BOBIZAČNÍ SLABIKA / PROUD		
AMORFNÍ VÁPENEC				KÓD SRÍ LANKY / RUSKÝ SOUHLAS				BÁSNÍK / MEGAVOLT								
EGYPT. BÚH SLUNCE			ČÁST CELKU				OBOJŽIVELNÍCI						OSOBNÍ ZÁJMENO			
ROZHLASOVÁ ZKR. (DLOUHÉ VLNY)			SPZ PRAHY				DRÁT VEDOUCÍ ELEKTŘINU						HAD Z KNIHY DŽUNGLÍ			